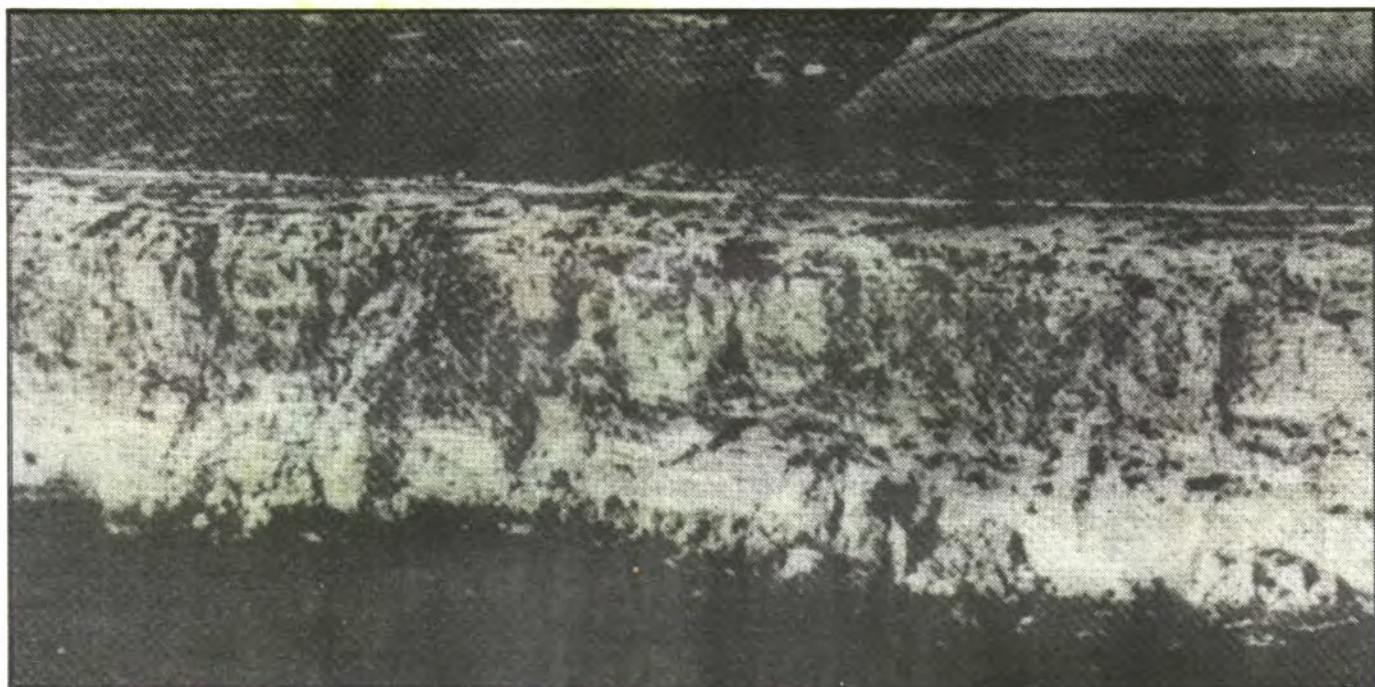

LLuchmajor

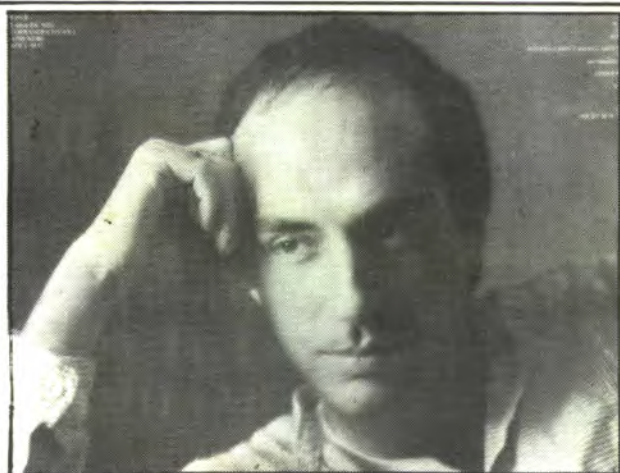
Núm. 56 - Gener 86
53

de pinte en ample

Preu: 80 Ptes.

LA BASE DE S'AGUILA, PARALITZADA
UN GRUP D'ARQUEOLEGS HI HA FET UN ESTUDI

ENTREVISTA A LLUIS LLACH

ELS PARTITS
POLITICS
VALOREN
LA
CRISI MUNICIPAL

Supermercado **DERESA**

Avda. Caballero R. Santmartí, s/n.
(Esq. c/. San Francisco) Teléf. 66 01 78

• **LLUCMAJOR** •

★ **ALIMENTACIO**

★ **DROGUERIA I PERFUMERIA**

**DE TOT EN UNA GRAN EXPOSICIO
DE 800 MTS.2**

**GRAN ASSORTIT
OFERTES ESPECIALS**

SUPER DERESA

**EL SUPERMERCAT DE LLUCMAJOR PER A TOTA
MALLORCA**

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any V

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies

COL.LABOREN:

Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Catalina Garau.
Colomà Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Miquel Monserrat
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

SECCIO ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren:

Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES:

M. Clar
Fermin
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial

Una bona notícia

El D.M. de dia 17 de desembre informava que el projecte d'ubicació d'una zona militar a la nostra marina quedava paralitzat. La raó de més crèdit per a aquesta suspensió semblava ser la manca de pressupost de part del Ministeri de Defensa. D'aleshores ençà, el silenci ha estat la tònica que han mantingut les instàncies oficials més directament implicades en l'afer, com són la Delegació del Govern i la Comandància militar. Decididament, hi ha silencis que són molt significatius i aquest mutisme de la superioritat militar i dels portaveus a Mallorca del govern espanyol no fa més que confirmar la notícia apareguda a la premsa.

Rest a veure, ara, si aquesta suspensió dels projectes de S'Aguila suposen un reuig definitiu de l'aquartermament o si són només un ajornament momentani i conjuntural, a l'espera que en edicions futures dels Pressuposts Generals de l'Estat s'inclogui la partida de despeses oportuna per fer front a la compra de les finques i a la construcció de les instal·lacions. Caldrà veure també quina incidència poden tenir-hi els processos electorals que s'acosten (referèndum sobre l'OTAN i eleccions legislatives) i la futura configuració de la correlació de forces polítiques en el Parlament Espanyol.

A parer nostre, la suspensió dels projectes sobre l'aquartermament és una bona notícia. Sobretot si implica la retirada definitiva del projecte ja que, com hem manifestat en altres ocasions, ens desplaça la idea de veure la nostra marina saturada de presència militar. I això no per cap fòbia injustificada, sinó per una llarga sèrie de raons econòmiques, culturals, ecològiques i pacifistes que sovint han estat apuntades des de molts de sectors i que ara no cal repetir.

En aquesta hora entre esparançada i espectant seria bo que els col·lectius que, d'una forma o altra, s'han manifestat entorn dels fets, prosseguissin les seves aproximacions als sectors que poden proporcionar informació i que tornassin a fer públiques les conclusions a què han arribat. Ens referim a grups d'opinions tan dispars com "S'Aguila lliure" —que des de fa mesos viu sumida en un llarg i preocupant silenci— o la directiva de l'Associació d'Empresaris —que ara té nou president i que caldria saber si continua manifestant-se a favor de la base. També apel·lam al pronunciament d'instàncies més aviat tímides i distants al llarg de la discussió (Ajuntament, Agrupació Socialista-PSOE, Club d'Esplai...) perquè parlin amb nitidesa sobre unes postures que els ciutadans tenim dret a conèixer. El poble ho agrairà.

NOTICIES LOCALS

Per a joves sense feina

Curs de jardineria

La iniciativa de crear noves ocupacions per a joves mancats de feina i estudis, sorgida dins la Comissió d'Acció Social de la Parròquia, ha trobat l'impuls i la protecció oficials que necessitava per a poder-se dur endavant. Aquesta protecció ha vingut en acollir-se la proposta parroquial als "Cursos de Formació Ocupacional" que neixen del conveni firmat entre la Conselleria de Treball del Govern Balear i l'INEM (Instituto Nacional de Empleo).

D'aquesta manera, 12 joves del nostre poble participen en un curs de jardineria que durant 3 mesos es fa a "Bahía Grande" davall la direcció del professor José Luís Martínez. Aquest curs, en donar ocupació a qui no en té, pretén cobrir una funció social, complementada amb la labor de promoció professional que aconsegueix en iniciar els participants en un nou ofici.

Els cursos que han sor-

git del conveni firmat per segona vegada entre la Conselleria de Treball i l'INEM són un total de 15 per a totes les Balears i responen a idèntiques característiques organitzatives: participació d'una entitat col·laboradora (Càritas, Creu Roja, Coordinadora de Minusvàlids...), aportació d'un professor amb salari i seguretat social a càrrec de l'INEM, material per a realitzar els cursos i entrega d'una beca d'assistència a cada alumne a raó de 500 pts., diàries. El cost total d'aquests 15 cursos és de 13.455.976 pts.

El curs de Lluçmajor presenta el següent pressupost: subvenció per a alumnes, 450.000 pts.; Material 60.000 pts.; salaris i seguretat social del professor, 285.387 pts. i 112.897 pts, respectivament. En total aquestes quantitats sumen 908.284 pts. El curs va començar dia 18 de novembre i està previst que acabi a mitjan febrer.

M. Garcias.

Personatges

JULIA SALLERAS, fins ara vice-president primer de l'Associació Comarcal d'Empresaris de Lluçmajor, és el successor de Jaume Clar Socias al front de la patronal llucmajorera, després que aquest n'ha presentat la dimissió com a màxim responsable. El Sr. Clar ha dimisit per considerar incompatible el càrrec de representació empresarial que fins ara exercia amb l'assumpció de responsabilitats polítiques en el si del PDP com a vice-secretari general i coordinador d'aquest grup demòcrata-cristià. Per altra banda, el Sr. Clar ha tancat el seu negoci dedicat a la venda d'electrodomèstics.

RAFAEL GENESTAR, pare franciscà i catedràtic de Ciències Naturals a l'Institut "Maria A. Salvà" fins a la seva recent jubilació, ha publicat el llibre "Flora mediterrània occidental". Al llarg de les 600 pàgines del volum, el P. Genestar recolleix les espècies existents en la part oest del Mediterrani, en fa la classificació científica i esmenta els endemismes o varietats exclusives de Mallorca. Aquest estudi és el fruit de devers vuit anys d'investigació i recerca, i ara ha estat possible editar-lo gràcies a l'ajut del Consell Insular de Mallorca. Dia 20 de desembre se'n feu la presentació davant alumnes i professors del nostre institut.

ANTONI TOMAS, el manescal "Cota", ha resultat elegit president de la Federació Balear de Caça per un ample marge de vots i després d'una intensa campanya electoral on ha presentat el seu programa de regeneració i activació de l'esmentada Federació. En paraules fetes públiques pel Sr. Tomás a través dels mitjans de comunicació és necessari recordar que "caçar no només és matar".

EL PARE CABOT, prior dels franciscans de Lluçmajor, dirigeix les tasques de la nova instal·lació elèctrica del Convent de Sant Bonaventura. Les obres es financien gràcies a les ajudes dels feligresos i amics del temple a través de rifes, festes i donatius. També hi ha una aportació de 100.000 pts. de part de l'Ajuntament. El lema que el pare prior vol recordar és que el Convent de Sant Bonaventura és un monument de tota la ciutat i no només dels franciscans.

SOM LA RADIO QUE MES S'ESCOLTA

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que informa i entretén. Aquesta és la ràdio: feim a RADIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores de la dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per escoltar i parlar. RADIO POPULAR.

O.M. 1.224 KHz
F.M. 97.5 MHz.

RADIO POPULAR

LA RADIO ENCESA

Casa de la vila

ACORDS DE LA COMISSIO DE GOVERN.

El Ple extraordinari del 19 de desembre es tractaren i aprovaren els següents assumptes:

FESTES LOCALS:
S'aprovaren les festes de caràcter local per a l'any 1986, les mateixes de l'any passat, és a dir: dia 29 de setembre, Sant Miquel, i es Firó, dia 13 d'octubre.

NOVES ORDENANCES FISCALS.- S'aprovaren les correspondents a rebuts sobre neteja i recollida de fems, que serà probablement, d'un 20 o/o d'augment, segons el que augmenti la companyia encarregada, SMAYA, de Palma. També augmentaran els impostos de la grua municipal i plusvàlua.

URBANITZACIO DE SON VERI.- Han estat acceptats, de Da. Concepció Roses Montis, 15.000 metres quadrats de la Urbanització de Son Verí, a l'esmentada zona esportiva i es va acordar la compra de 7.000 més, per construir el projectat Camp Municipal d'Esports a S'Arenal. Si bé hi hagué discrepàncies i inconvenients referents a la manera de treure del pressupost els dos milions que valdran aquests 7.000 mts.

Aiximateix va ser aprovat el pla parcial de la urbanització de Son Verí i s'ha de dir que l'empresa urbanitzadora ofereix 40 milions per a l'ampliació de la depuradora municipal de S'Arenal, amb la intenció que la urbanització de Son Verí es pugui aprofitar d'aquesta depuradora.

MODIFICACIO PLANTILLA PERSONAL MUNICIPAL.- Tampoc no hi hagué inconvenient, per part dels regidors, en acceptar la modificació i augment de la plantilla de personal municipal, la qual comptarà amb 6 noves places de policies municipals.

LAS PALMERAS.- L'únic punt que va ser rebutjat, va ser el referent a la urbanització del polígon

14,16, i part del 15, de "Las Palmeras", que no té servei d'aigua potable i clauveram, però no es pogué acceptar perquè tampoc, segons es va comentar, no funciona la depuradora, que

no és tal, sinó un vulgar femer.

URBANITZACIO DE CAPOCORB.- Es va llegir una carta de "Cala Cristal", l'empresa urbanitzadora de Capocorb, demanant a l'Ajuntament garanties per començar la primera fase de la urbanització, per la qual cosa es va autoritzar al batle a firmar un document pel qual l'Ajuntament de Lluçmajor es compromet i assumeix tots els perjudicis que poguessin ocasionar a aquesta urbanització, si, després

de començar a construir la primera fase, prosperàs el recurs posat pel GOB i el Col·legi d'arquitectes contra aquella urbanització.

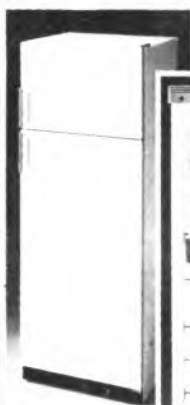
Aiximateix també consta en aquest acord, que el consistori Lluçmajorer, condiciona aquest compromís, a que "Cala Cristal" compleixi el seu d'entregar els milions estipulats com aprofitament mitjà, que diuen seran designats a la compra d'un solar a Lluçmajor per tal de construir un nou centre de salut.

ELECTRICA Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES · SERVEI TÈCNIC
SISTEMES D'ALARMA I SEURETAT ANTI-ROBO
INSTAL·LACIONS D'ENERGIA SOLAR FOTOVOLTAICA
ELECTRODOMESTICS, TV, HIFI
DISTRIBUIDOR EXCLUSIU CORCHO
ARTICLES D'ELECTRICITAT EN GENERAL
OBJECTES DE REGAL
LLISTES DE NOCES

EN LA CIMA DEL FRIO

un corazón a toda prueba

On podrà trobar entre més de 1.000 títols de les més recents novetats de pel·lícules originals i legalitzades

Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 - LLUCMAJOR

Ja comptam amb una delegació del GOB a Lluçmajor

El dia 13 de desembre de 1985, va quedar constituïda —de paraula— una delegació del GOB a Lluçmajor.

La introducció del fet (perquè desitjам que tenguí molt d'argument i que l'acabament sigui ben llunyà) fou de la següent manera:

Pel mes de novembre passat hi hagué una reunió on es convocaren els llucmajorers que ja fa temps que són socis del GOB i gent interessada a ser-ho, per parlar de la "futura" delegació.

L'assistència no fou espectacular, però sí ben suficient, com per poder parlar de la "possible" delegació, gràcies al fet que amb els "antics" socis i els "aspirants" a ser-ho, hi havia el nombre necessari com per a formar-la.

Una segona passa fou connectar amb gent del GOB de Ciutat, perquè vinguessin al nostre poble a parlar-nos més o manco del funcionament del GOB i de les diverses maneres com marxen les delegacions que hi ha a l'illa.

I així ho feren. El 13 de desembre, a devers les 9,45, als baixos de la rectoria, es va fer una altra reunió, on hi havia unes 20 persones i l'assistència de dos membres del GOB de Ciutat, en Pep Ramírez i en Pep Oliver, aquest darrer, membre de la Junta Directiva, i per tant amb el "poder" de "proclamar" la nova delegació del GOB a Lluçmajor.

Per a començar, es va passar un vídeo, sobre els voltors a Mallorca, d'acord amb el darrer "pòster" editat pel GOB, gràcies a una subvenció del DEUTSCHER GUND FÜR VOGELSCHUTZ (DBG) —se n'han hagut d'anar ben enfora a cercar els doblers!.

Seguidament, es passà a parlar de temes referits a tipus de funcionament del GOB i de les delegacions, i s'acabà ja, per concretar un dia i un lloc, per a veu-

re'ns els llucmajorers a parlar i decidir la manera de MOURE'NS com a delegació.

Cal dir, que tal vegada la cosa ha començat amb una petita equivocació: no hem sabut o no hem tingut temps d'arribar a TOTS ELS LLUCMAJORERS, com en un principi era la nostra intenció, perquè no hi ha hagut gaire propaganda com per acostar-nos-hi.

De totes formes, desitjам que els interessats en qualsevol tipus de qüestió referent a aquesta "fundació", no tinguin cap problema a venir-nos a demanar tota casta d'informació.

Esperant que a qualcú li hagi interessat, es va decidir com a lloc el pis de l'O.C.B. i de la revista "LLUCMAJOR de pinta en ample", i com a data el primer dimarts de cada mes a les 9,30 del vespre.

Si hi hagué qualque modificació, tot d'una que poguéssim ho comunicaríem a la revista o a la porta del pis situat al carrer de l'Esperança núm. 2.

En tornar, potser seria interessant parlar de la finalitat que persegueix el GOB i que en poques paraules ve a ser, l'ESTUDI, LA DEFENSA I LA DIVULGACIÓ de tot el que es relaciona amb la NATURALES.

Francisca Barceló.

«L'Ecologista»

El Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Natura (GOB) ha tret al carrer el segon número de la seva publicació "L'Ecologista", corresponent a la tardor de 1985. "L'Ecologista" és una evolució i transformació de l'antiga circular informativa que, fotocopiada, publicaven els verds mallorquins des de fa uns anys. Ara, sota la nova capçalera, aquesta publicació es presenta a través d'un format de diari i amb un contingut més ample i detallat, que es plasma en 24 pàgines que recullen articles i comentaris convenientment il·lustrats.

La línia informativa de "L'Ecologista" s'inscriu de ple dins l'actuació que ha caracteritzat el GOB durant aquests darrers anys: observació, estudi i divulgació de la flora, la fauna i el paisatge de Mallorca, combinats amb la militància activa per a la defensa de tot aquest patrimoni natural.

Aquest segon número de "L'Ecologista" dedica una especial atenció a l'illa de Cabrera. La intenció és iniciar una campanya pública perquè l'Administració li doni la categoria jurídica que ha de fer-ne (copiam literalment) "el primer Parc Nacional marítime-terrestre d'Espanya, i també el més extens del Mediterrani". A part del conjunt d'articles referits a Cabrera, altres col·laboracions estan dedicades a temes com els problemes de l'alzinar mallorquí, la situació urbanística de Capdepera, la participació del GOB en la gestió de la Comuna de Bunyola, la incidència del turisme en el medi ambient, la política de ports esportius, la caça de balenes... També s'hi donen informacions internes i s'ofereixen ressenyes de cursets i d'activitats científiques. Destaquem, en la sessió anomenada "Frases" la reproducció d'unes paraules expressades pel nostre batle, Antoni Zanoguera, a l'"Última Hora" (12-10-84): "Les construccions il·legals donen en el seu moment molts de jornals i embelliren les finques. Crec que d'un cop de ploma no podem tirar-los avall". Més clar, aigua.

M.G.S.

S'Arenal tindrà un camp d'esports municipal

Tomeu Sbert.

S'Arenal, terme Il·lucmajorer, tindrà un camp municipal d'esports. Moltes vegades hem pitjat sobre aquest tema i sempre s'havien rebut moltes promeses i alguns acords, però a l'hora de la veritat, l'Ajuntament no comptava amb els terrenys i doblers necessaris per afrontar l'obra amb garantia d'èxit.

Il·lucmajor ara ha vist que s'Arenal amb això de l'esport és una localitat major d'edat. En futbol s'està a Regional preferent i en altres esports s'està triomfant, encara que el que nosaltres veim més clar, és el nombre de practicants i sobretot la gent jove que dins pocs anys també practicarà l'esport i participarà a campionats i proves de tota índole.

Els terrenys on s'ubicarà el nou primer camp d'esports municipal serà dins Son Verí d'Abaix. No podrà construir-se dins terrenys de Toni Roses, ja que aquest senyor no pensa ja com pensava fa devers quatre anys, quan eren temps en què se va asfaltar el carrer Dragonera, ample i vistós, i també es feren les escoles al mateix carrer i es varen tancar de filferro ben fort un terrenys de velles pedreres entre la plaça Major i el carrer de Sant Bartomeu i antiga línia del tren. Ara és una altra cosa. Es tracta de devers tres quarterades de terrenys

(uns vint-i-tres mil metres quadrats) situats aprop de la carretera que des de S'Arenal ens duu a Cala Blava, a la part dreta aprop de la zona residencial de Son Verí.

La primera partida a gastar per l'Ajuntament és d'uns deu o onze milions de pessetes. Les subvencions seran demanades a qui pertorqui i s'espera que arribaran. No es pot oblidar que per construir unes instal·lacions per a la pràctica de diferents esports, camp de futbol, piscina Olímpica, pistes de tennis, d'atletisme, de petanca, és necessari un centenar de milions de pessetes. Si altres vegades hem dit que Ciutat, comandat per Ramon Aguiló, havia acordat fer millores d'importància a S'Arenal i Ca'n Pastilla, avui podem repicar campanes dient que essent batle Antoni Zanoquera, tinent de batle Joan Puigserver i, a més, Joan Perelló delegat de l'alcaldia, també en sessió plenària del mes de desembre es va acordar dedicar a S'Arenal, en qüestió esportiva, la importància que realment es mereix.

NOVA DIRECTIVA I HOMENATGE.

L'associació de Pares d'Alumnes de la Porciúncula ha canviat de president i de membres de junta directiva. Ha cessat Julià Mòjer, president durant sis anys i al qual se li va retre un homenatge,

i ha entrat a la presidència Toni Perelló, com a Vice-president Bartomeu Adrover i Antònia Planas, Secretari Francesc Fiol, vice-secretari Antelm Garcias, Tresorer Antoni Carmona i vocals Joan Femenias, Francisca Genovart, Margaret Mc. Alhinney, Catalina Serra, Tolita Riera, Bernat Comas, Antoni Macias, Antoni Vidal, Bernat Serra i Llorenç Caldentey.

Per cert, editada per la mateixa associació de pares, acaba de sortir el número 16 de la revista "Porciúncula", que està dirigida per Bernat Comas, Joan Femenias, Francesca Genovart i Toni Perelló i en formen el consell de redacció Pere Ribot i Miquel Llompарт, mentre que la secretaria està

cuidada per Mari Cruz Ruiz.

CLUB NAUTIC S'ARENAL.

A la fi la presidència del Club Nàutic de S'Arenal torna esser legal. Aprovats els ditxosos estatuts per la Comunitat Autònoma, es feren segones eleccions dins de poc més d'una mesada, per a la presidència i altres càrrecs directius.

Solament es presentà la candidatura d'en Joan Miquel Catany i com és natural només es varen haver d'efectuar les normes dictades en aquest cas. I per tant en Joan Miquel Catany, Il·lucmajorer, serà durant quatre anys més el màxim responsable de les activitats al Club Nàutic.

L'any de l'IVA

Ja tornam a esser l'Any Nou,
un camí per l'esperança,
de nova o de vella usança
o silencis o renou.
El poble trua i es mou
esperant la bona anyada.
Any Noy, gent esperançada,
en doblers, riure i gaudir.
El perill està a tenir
qualque tristor inesperada.

il molt pitjor una "rumasada",
quasi més trist que morir!
Pagau l'Iva, pagau, sííííí...!!!

Tomeu Sbert.

PENTA
ASESORES

AL SEU SERVEI

Centre de càlcul

Comptabilitats

Serveis administratius

Assessoria fiscal i laboral

Plaça d'Espanya, 53- Tel. 66 21 33

LLUCMAJOR

**SANEAMIENTO
CALEFACCION**

Gabriel Oliver

**INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR**

**Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR**

Els partits polítics valoren la crisi municipal

Per conèixer l'opinió dels capdavaners dels partits polítics locals sobre la crisi que afecta el nostre Consistori, hem realitzat la següent enquesta a partir de dues preguntes:

1.- Quina valoració fa de l'actual situació de l'Ajuntament?

2.- Quina creu que és la solució per sortir de la crisi municipal?

Inexplicablement, el president local d'Aliança Popular i Conseller del Govern Balear, Sr. Gaspar Oliver, ha declinat contestar les preguntes de la nostra revista. Lamentam aquesta actitud pel que té de poc respectuosa de cap a l'opinió pública, sobre tot si tenim en compte que priva a tots els llucmajorers de conèixer la postura del grup polític a què pertany l'actual batle, Sr. Zanoquera Rubí.

ANTONI GARCÍAS
(PSOE)

DIMISSION DEL BATLE.

1.- Quan el Batle presentà el balanç de la seva gestió i aquesta fou desaprovaada, crec que havia d'haver dimitit. Si per iniciativa pròpia el Batle no vol dimitir, els partits que en són responsables l'hi haurien de forçar perquè s'arregli la situació. Sinó, és el poble qui ho paga.

2.- Hi ha dues solucions: la primera és que el Batle dimitesqui i es formi una nova majoria. La segona és que els grups conservadors (CP, UM) es posin d'acord entre ells, superin les disgregacions inexplicables (grup mixt) i recompinguin la majoria per tirar endavant l'Ajuntament. El que no pot ser és que s'hagi d'apel·lar a la responsabilitat dels grups de l'oposició per aprovar els projectes. Cadascú ha de tenir el seu paper i ha de quedar clar que els responsables de la paràlisi són els grups que, per diferències internes, no solucionen el problema d'un Batle minoritari.

MIQUEL CLAR
(UM)

ENTESA AMB ELS
SOCIALISTES.

1.- La veig com un moment de transició, tirant a bé. En aquests dos anys i mig l'Ajuntament no ha fet gestió a ple rendiment. La crisi política i la falta d'enteniment entre els regidors n'han estat les causes. Però crec que en l'any i mig que queda, el Consistori anirà millorant de cada dia.

2.- Ja s'ha sortit pràcticament de la crisi. El Batle ha tractat de fer una nova majoria. Amb el grup mixt, les gestions no han anat bé; aquests han fet una mala jugada al poble i al Batle per escalar llocs polítics dins l'Ajuntament. Ara, segons tenc entès, s'ha arribat a un acord amb el grup socialista a canvi de res. Pareix que cada projecte que el Batle vulgui tirar envant, haurà d'anar precedit d'una consulta amb els socialistes. Sembla que les coses han d'anar millor així que no com estaven fins ara.

MIQUEL MARTÍ
(PDP)

LLASTIMOSA SITUACIO DE L'AJUNTAMENT.

1.- La situació actual de l'Ajuntament no és bona, ara. L'únic que funciona bé és la Comissió de Cultura. Jo li vaig demanar al batle que es fes un pla organitzat de feina però no es va

fer. Es una llàstima que un Ajuntament com el de Llucmajor hagi d'estar en aquesta situació.

2.- La solució seria que es fes feina. A l'Ajuntament hi ha hagut dues crisis i a la primera pareixia que les coses s'arreglarien però no va ser així.

Noltros, (els qui darremament formam el Grup Mixt) no pretenem esser massa exigents, l'únic que volem es fer un grup fort, i que mitjançant un reglament de règim intern que aviat durem a terme, es facin Plens cada dia 15 dies on noltros poguem dur mocions i propostes perquè es faci qualche cosa pel poble.

MIQUEL MANRESA
(Grup Mixt)

REESTRUCTURAR LA
COMISSIO DE GOVERN.

1.- La situació és dolenta perquè el batle no vol davallar d'allà on és, així com vaig haver de davallar jo, perquè jo partia amb la idea de ser el segon... En Miquel Martí se'n va anar de la Coalició Popular perquè creia que em feien una injustícia llevant-me el segon lloc.

2.- El batle s'hauria de rebaixar un poc i es podria crear una Comissió de Govern formada per cinc membres, però no ho vol fer. Si volgués comprendre en Miquel Martí tot s'arreglaria.

LLORENÇ PONS
(PCB)

UN BATLE MAL AVESAT.

1.- Es molt trista: tots han anat a fer partidisme i no política de poble. Cadascú vol atracar el foc a la seva arengada sense pensar en el poble.

2.- Haurien de tenir un poc més de coneixement i pensar en Llucmajor. Per paga, el Batle està avesat a aquell temps de quan era regidor i deia "mando y ordeno". Ara fa igual i no vol pensar ni que el facin pensar. No se preocupa de si va equivocat o no: ell té el seu "rumbo" i per envant. I llavors, escolta més els qui l'embullen que els qui el volen aclarir.

L'opció de compra dels terrenys ha caducat sense que s'hagi fet efectiva

El projecte de zona militar a s'Aguila, aparcat

Tot sembla indicar que els pressuposts-86 de Defensa no preveuen el desenvolupament del PLA META a Balears.

L'ambiciós projecte de construir a la marina de Llucmajor, més concretament a la zona de S'Aguila, una gran base militar ha quedat, de moment, aparcat a l'espera d'una més propícia ocasió. El fet que els compromisos o opcions de compra dels terrenys hagin caducat i, com que no s'ha tancat l'operació, s'ha comunicat als interessats que podien disposar lliurement dels terrenys, unit al suposat trasllat el proper any dels efectius de l'aquartament "General Luque" d'Inca al complex del CIR a Son Suredeta i les dificultats pressupostàries en el Ministeri de Defensa per al desenvolupament del pla META i també les protestes de diversos grups pacífics i ecologistes... totes aquestes coses constitueixen una cadena de dades que s'han de tenir en compte i apunten a la congelació del projecte d'una base militar per a uns cinc mil homes.

La zona elegida i sobre la qual pesava l'acció de compra afectava uns terrenys —un rectangle que abarca la costa marítima de Punta Llobera i entra terra endins— de S'Aguila d'En Quart, s'Aguila d'En Tomeu i s'Aguila d'En Pere, la primera finca en la totalitat i part de les altres dues.

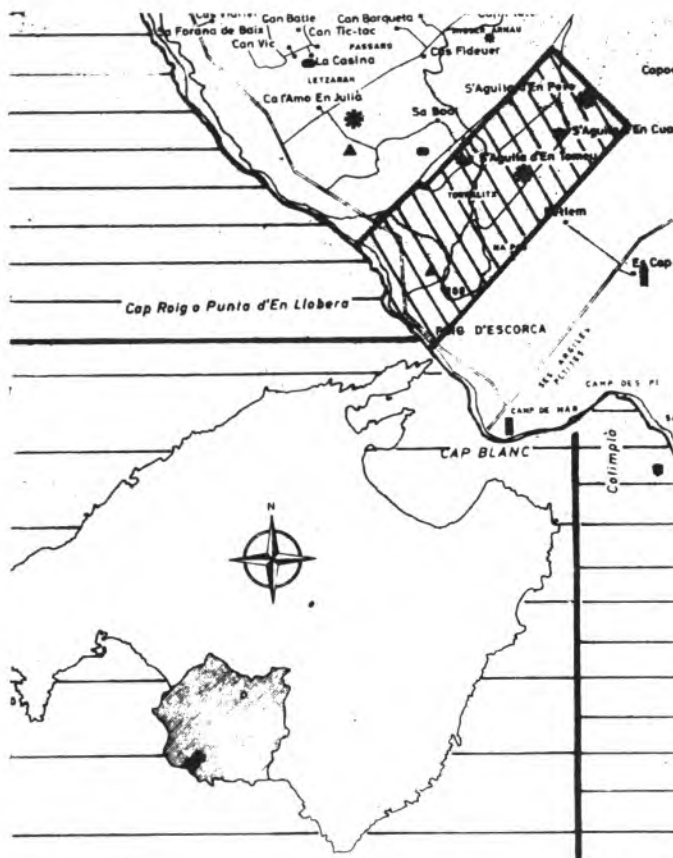
Algunes de les esmentades explotacions, davant la imminent compra per part del Ministeri de Defensa, havien estat pràcticament desquartades per llurs propietaris els quals, actualment, com que no s'ha concretat l'operació, les han tornat ocupar de bell nou perquè no s'ha confirmat una immediata ocupació dels terrenys per part

de l'Exèrcit.

L'operació de compra dels terrenys de S'Aguila corresponia al desenvolupament a Mallorca del Pla META, l'objectiu principal del qual és la reestructuració de l'Exèrcit de Terra. Amb l'inici d'aquest Pla, segons va manifestar el ministre Narcís Serra, es pretén que les dues mil instal·lacions militars existents a Espanya quedin reduïdes en un futur pròxim a dues-centes, incloent unes vint-i-cinc grans bases.

Crear brigades i divisions com a mitjà d'agrupar les unitats actualment disperses o que formen part de la DOT, són els plans ministerials que inclouen la creació de bases militars fora de les ciutats, i que són pròxims als centres d'instrucció i camps d'entrenament. Aquestes premisses es complirien en el cas de S'Aguila perquè els terrenys que es volien adquirir permetien una instal·lació castrenses d'envergadura que també podria comptar amb extensos camps d'instrucció, manobres o entrenaments de les tropes. La futura base que està projectada a la marina llucmajorera comptaria també amb una excel·lent comunicació amb la capital de l'illa. La perllongació de l'autopista de Llevant —les obres es troben al final— que enllaça la carretera militar a l'altura de Cala Blava permet un ràpid i còmode accés fins a la zona.

Finalment, tot sembla indicar que les fortes inversions realitzades pel Ministeri de Defensa en la compra d'armament, més concretament en els F-18-A podrien haver condicionat els pressuposts. Així en les partides pressupostàries previstes per el present exercici de 1986 no se contemplaria l'execució del Pla META a Balears.

El pressupostos comanden

Andreu Ferret.

Per ara, no hi haurà gran bases ni aquarteraments militars a la zona de S'Aguila, i ningú no es podrà responsabilitzar per la suspensió d'un projecte polèmic, com tot el que és humà. Perquè no han estat ni els ecologistes, ni els arqueòlegs, ni els pacífistes, els qui han impedit el desenvolupament previst del pla META a la marina de Llucmajor. Una cosa tan prosaica com les deficiències pressupostàries del ministeri de Defensa són les causes reals que fan que un territori relativament extens i ben situat per a aquests fins castrenses, continui servint de past per a les ovelles i d'oci per a caçadors que no tenen res a veure amb els ideals que defensen els "verds" i els amants de la pau.

L'aparent paradoxa obliga a ironitzar sobre els avantatges i inconvenients d'aquesta frenada del Ministeri de Defensa. N'hi hauria molt pocs que se declararien partidaris de la militarització de s'Aguila, i encara molts manco els qui voldrien veure Mallorca desprotegida, en un punt estratègic d'un Mediterrani cada vegada més conflictiu, i sinó, que ho demanin a aquesta illa de Malta, en mans de libis, egipcis i americans, sense descomptar els interessos italians i d'altres països àrabs. Uns altres apostarien per l'estricta conservació de la zona, malgrat es mostrassin sensibles a la reestructuració i modernització de l'Exèrcit de Terra, objectiu del pla META. I un bon grapat de gent pacífica i amant de la Natura i de la caça, es veuran frustrades en llurs expectatives econòmiques, comercials i negocials.

Un equip d'arqueòlegs ha fet un estudi de s'Aguila i Capocorb Nou

Demanen protecció per als monuments arqueològics i etnològics

Des de finals de 1984 fins l'octubre passat, un equip d'arqueòlegs del Museu de Mallorca ha realitzat un treball de recerca i catalogació de monuments arqueològics i etnològics a la zona de S'Aguila i Capocorb Nou. Els treballs de camp ja han acabat i l'equip redacta ara l'informe que ha de trasmetre a la Conselleria de Cultura. En Biel Pons, un

dels tècnics que ha participat en la campanya, ens ha informat dels orígens, el desenvolupament i les conclusions d'aquest estudi. Un estudi al darrere dels qual se situen dos projectes —la base militar i la macro-urbanització del capital àrab— que poden trasbalsar la marina de Lluçmajor.

La preocupació per la sort dels monuments arqueològics i per les mostres d'arquitectura popular que senyoregen la marina va ser el motiu d'una campanya de firmes per demanar la protecció d'aquest patrimoni cultural. La campanya va néixer a mesura que les confirmacions més o menys oficials donaven crèdit als rumors de la construcció del gran reduït militar de S'Aguila i a mesura, també, que avançaven els tràmits per a l'aprovació del pla d'urbanització de Capocorb Nou.

A la vista d'aquesta inquietud, el director del Museu de Mallorca, Sr. Rosselló Bordoy, va presentar al Conseller de Cultura del Govern Balear, Sr. F. Gilet, una proposta d'estudi per realitzar un inventari del patrimoni cultural existent a les zones afectades pels projectes de S'Aguila i Capocorb. Aprovada pel Govern aquesta petició, la Conselleria de Cultura subvencionà un equip de 4 tècnics i 1 dibuixant adscrits al Museu de Mallorca per realitzar els treballs. Aquests treballs s'han desenvolupat al llarg de 6 mesos, dividits en dos períodes trimestrals, des de desembre de 1984 fins a octubre de 1985. Han format l'equip Elvira González, Joana Gual, Magdalena Riera i Biel Pons en qualitat de tècnics per als treballs de recerca arqueològica, i Joan Carles Palou com a dibuixant encarregat de traçar els plànols o els croquis dels monuments.

ESTUDI ARQUEOLÒGIC I ETNOLÒGIC.

L'objectiu de l'equip ha estat l'estudi dels valors arqueològics i etnològics, però

Cocó de Capocorb Nou

Talaiot d'un poblat de S'Aguila d'En Quart.

no només tenint en compte les restes arquitectòniques (talaiots, navetes, barraques...), sinó també a través dels recursos geogràfics i naturals que han determinat l'assentament de població a la marina (tipus de sòl, basses d'aigua, torrents...) Per aconseguir aquest objectiu ha estat necessari recórrer i potjar una ampla franja de ter-

ra marinenca, des de tanques de conradís fins a pletes, garrigues i pinars.

UN TALAIOT DESAPAREGUT.

Segons el nostre informant, la Guia Oficial de Monuments Protegits —redactada segons els catàlegs de Mascaró Passarius de l'any 1967— ha estat la bases de

la prospecció. A partir d'aquí s'ha pogut constatar que en els darrers nou anys ha desaparegut el talaiot de Misser Arnau o S'Aguila d'En Pere, víctima de qualcú que no ha respectat un patrimoni cultural oficialment protegit. Igualment s'ha notat que les tres navetes existents a S'Aguila d'En Quart, per error, no

figuren dins el catàleg de monuments protegits, si bé apareixen en els mapes de Mascaró. En opinió de B. Pons es fa necessari corregir aquesta badada i incloure ràpidament el conjunt de navetes en l'inventari del patrimoni protegit, a fi de preservar-les de possibles atemptats.

NOUS DESCOBRIMENTS.

Per un altre costat, també s'han descobert elements que fins ara oficialment no eren coneguts. Es el cas de les restes de l'habitatge trobada a S'Aguila d'en Pere i de la cova pre-talaiòtica descoberta a les penyes, de cara a la mar. Un dels resultats més interessants d'aquesta campanya ha estat poder datar provisionalment els assentaments. Aquesta labor s'ha fet a partir de les mostres de ceràmica que s'han trobat a la superfície i que posteriors excavacions haurien de confirmar amb més seguretat. Les conclusions de la datació permeten assegurar que molts de monuments de la nostra marina han estat utilitzats ininterrompudament des de l'època talaiòtica (1.200-123 a.C.) fins al segle XV, en plena Edat Mitjana, passat per les dominacions romana i àrab.

TRES CLASSES DE BARRAQUES.

Pel que fa a l'orientació etnogràfica dels treballs, s'ha posat esment en les nombroses barraques que s'espergeixen pels voltants. En opinió de B. Pons, es

poden determinar tres tipus de barraques: les de roter, les de carboner i les de bestiar. Les barraques de carboner són abundants dins Capocorb, especialment a les torrentes que menen cap a Cala Beltran i que apareixen cobertes de més espessa vegetació. L'estat de conservació de les barraques és desigual, des de les que són pura ruïna a les que encara s'alcen fortes i airoses.

BASSES I COCONS.

Per una altra banda, s'ha estudiat l'aprofitament de l'aigua a través de basses i cocons. L'abundància d'aquestes construccions i la magnitud d'alguna bassa expliquen la importància de la conservació de l'aigua en una terra tan àrida i poblada. En els immediacions d'una base d'aprop dels penya-segats, s'hi ha trobat ceràmica àrab.

GARANTIES DE PROTECCIÓ.

Una vegada acabades les prospeccions sobre el terreny, l'equip de tècnics elabora l'informe que haurà d'eleva a la Conselleria de Cultura. En aquest informe es demana que s'incloguin dins l'inventari de monuments protegits els nous descobriments i també se sol·licita al Govern Balear que demani garanties per a la conservació dels monuments en el cas que es duiguin endavant els projectes de construcció de l'aquartermament i la urbanització de luxe a S'Aguila i Capocorb Nou, respectivament.

Maties Garcias.

La gallina dels ous d'or

La destrucció de foravila continua. Les casetes continuen construint-se, sota la benedicció dels qui ara regeixen el nostre poble. Bendició que, els que tenen una caseta il·legalment construïda, aconsegueixen pagant un 200 o/o del que haurien hagut de pagar en cas que se'ls hagués donat permís, però de tomar el que no poden edificat ni se'ls pot autoritzar ni res de res.

Així els llucmajorers, si tenen alguna cosa il·legal per fer, ara és l'hora, ho poden arreglar amb doblers. Actuacions d'aquest tipus per part dels dirigents són les que donen seriositat i prestigi a les institucions. Per cert, que no en deu saber res, d'això, l'oposició? Fa un cert temps que no els sentim parlar del tema. O és que ara tenen l'iniciador d'aquest negoci del seu costat?

Primer es va destruir S'Arenal. Al nou pla urbanístic s'hagués pogut deixar des de Son Verí fins a Cala Blava com a pulmó del nucli urbà pitjor d'Europa. No va poder ser. Encara que hi ha 18 urbanitzacions al terme, les quals tan sols tenen un 15 o/o edificat, era necessari deixar un terreny urbanitzable per tal que l'Ajuntament pogués treure doblers dels permisos d'obres (Clar - Tomàs dixit. Presentació del pla. Local: Col·legi d'ar-

quitectes).

Actualment només queda per urbanitzar el tros que va des de S'Estanyol fins a Vallgornera, uns quans trossos que pertanyen als militars i la zona de S'Aguila que el moment menys pensat es pot convertir en base militar.

De la recentment aprovada urbanització de Capocorb ja s'han venut els terrenys que corresponien a l'Ajuntament.

Abans de néixer la criatura ja li venen la llegítima. Així no pot reclamar. Al darrer ple també es parlava que en lloc de pagar uns terrenys (rústics) que s'havien de comprar per al camp d'esports de S'Arenal, es canviassin pels que tendria l'Ajuntament de la nova urbanització que es farà a Son Verí.

Amb aquesta política que es duu, els pròxims Ajuntaments, quan tinguin necessitats d'un terreny dins les urbanitzacions l'hauran de pagar a preu de canaris joves. Això ja va succeir amb els tres-cents escassos, que costaren uns 10.000.000 de pts. per a la construcció de la guarderia a S'Arenal. L'actuació de certs regidors en particular, i de l'Ajuntament en general ens recorda la fàula de la gallina dels ous d'or. Aquests la maten i els Ajuntaments que vendran darrera no trobaran cap ou dins el niu ni cap gallina en el galliner.

Dojo Kodokan de Lluçmajor

AMB LA DIRECCIÓ DE JERONI MATEMALES

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT I RELAX, AEROBIC, GIMNÀSTICA DE MÚSCULACIÓ, ETC.

S'INFORMI
AL Carrer Major, 39
LLUCMAJOR
o al Tel. 21 14 28
des de les 17 hores

AEROBIC

JIU-JITSU

DEFENSA CONTRA TALLA FERRA, JUDO, JIU-JITSU, GYMNASIA DE MANTENIMENT

GIMNÀSTICA I RELAX

Lluís Llach

Lluís Llach, essencialment lluitador, no està d'acord amb el poder establert, amb els poders fàctics. Lluís Llach canta a la llibertat en totes les expressions possibles: cos, sexe, lluita de classes. Cos perquè la persona és per naturalesa lliure, sexe perquè és on la persona expressa els seus sentiments sense amagar res, lluita de classes perquè vol defensar no sols la persona sinó el conjunt en general.

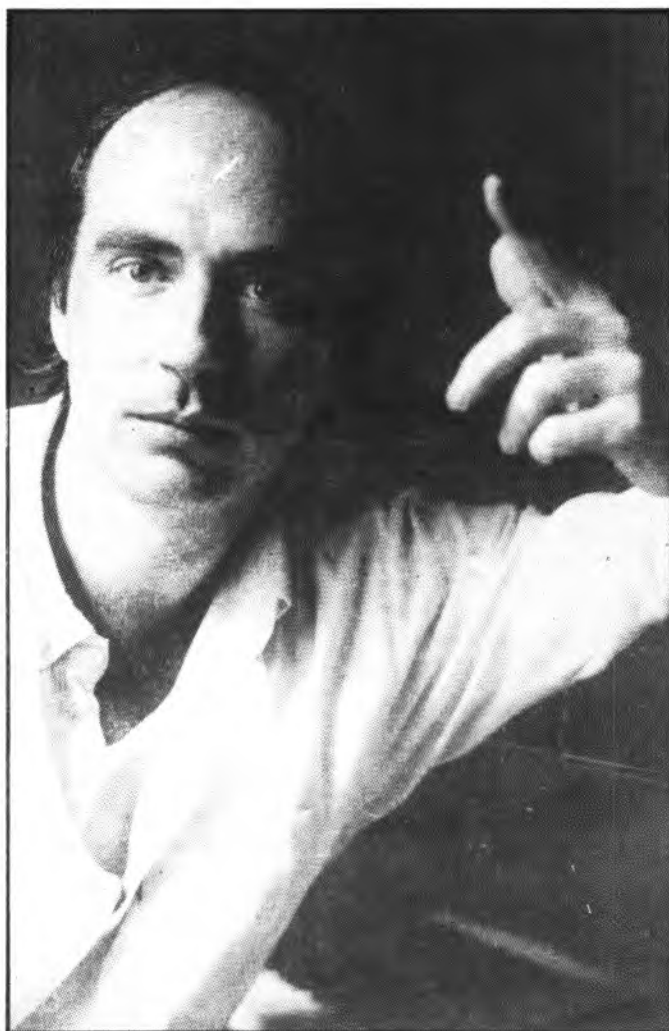
Ell mateix es defineix com una persona normal i a més "no sóc una etiqueta, no sóc una definició monogràfica, sóc una complexitat de sentiments sensorials". Exactament igual que defineix les seves cançons no com a versos, que ben bé s'hi podrien qualificar, sinó simplement de lletres, ara bé, unes lletres amb un significat gairebé poètic.

Llach fa devuit anys que està dins la música i la cançó ha publicat quinze elapés, el primer l'any 1969 titulat "Els èxits de Lluís Llach" i el darrer l'any 1985 que fou gravat en directe al Nou Camp. "Sento la mateixa estima per tots, no m'agrada... perquè tots corresponen a una època".

Es va presentar al públic en el Palau de la Música Catalana el 1969 sortint de la mateixa fornada de Maria del Mar Bonet i Subirach.

L'any 76 es va topar amb un personatge ambigu i esperpèntic, Manuel Fraga i amb la interdicció governamental. Un any després va anar a Polònia i "de llavors ençà no m'han deixat entrar-hi mai més, s'han confús i es pensen que sóc un cantant perillós", el mateix que varen dir quan a l'any 75 es varen detenir sota l'acusació que amb la mirada excitava el públic. Però malgrat l'acusàssim creim que no basten uns ulls per fer una revolució.

-Què penses de la democràcia, consideres l'actual règim un enemic de la llengua? Perquè abans hi

havia un enemic palpable uns censors, però ara, hi són i no es veuen o és que veritablement ja no hi ha enemics?

-No considero la democràcia com un enemic de la llengua. Però les democràcies, tal com estan muntades, no respecten les minories, perquè en el fons no són vertaderes democràcies. Agafant i trastocant la definició de Churchill, la democràcia és el sistema menys dolent d'imposar la voluntat de la majoria. Però hauríem de discutir què és una majoria i quin és l'àmbit on se fa una majoria. Si jo he de parlar de majoria nacional, resulta que dins la democràcia espanyola hi ha pobles majoritàriament oprimits. La democràcia espanyola no respecta la voluntat d'altres majories. En el País Basc hi ha un 70 per cent de la població que es-

tà per un nacionalisme radical, però en l'Estat espanyol hi ha una majoria que impedeix el total desenvolupament de les llibertats nacionals d'altres pobles que el conformen".

L'ESPANYOLISME DEL PSOE.

"Els socialistes no han volgut aprendre una cosa: que no hi ha llibertat humana sense llibertat dels pobles que contenen els humans ni hi ha llibertat dels pobles sense llibertat dels humans. Per als socialistes la noció de poble és Espanya. Recullen la tradició de dos segles d'esperpèntic nacionalisme espanyol i es neguen a ser la primera força política progressista que faria possible una idea d'Espanya en llibertat i fraternitat, i no la imposició de la voluntat de destí de

Castella. A partir d'aquí només parlen de terroristes del País Basc, quan s'ha de dir clarament que ETA és l'expressió radical i armada d'un nacionalisme basc, així com l'exèrcit espanyol és el braç armat del nacionalisme espanyol. No pot ser que es cregui que són quatre bojos perquè no existiria fa molts d'anys".

-Com veus el futur d'això que anomenen Espanya?

-"Incert. No es pot fofre enlaire tot el sentit de la democràcia amb l'excusa del nacionalisme. Un estat democràtic no pot tenir una llei com l'antiterrorista, no hi pot haver una animadversió cap als països amb identitat pròpia, no es pot dur contínuament l'acció de govern de la Generalitat al Tribunal Constitucional, no es pot tenir el País Basc sense cap competència durant tres anys i mig per obligar el PNV a pactar. Això és l'antítesi d'una política d'estat, una manca de l'ètica política que tant propugna Felipe González".

LA CLASSE TREBALLADORA I LA GALLINETA.

-Com tots sabeu la Gallineta tenia un profund significat, però la Gallineta encara no vol pondre cap més ou?

-"Avui dia parlar de classe treballadora quasi fa vergonya, és com un anacronisme. Amb tota la cultura i els robots postmoderns que ara tenim no sé si la Gallineta podria cantar sense que li caiguessin les plomes de vergonya. En tot cas, la classe treballadora està pitjor avui que no l'any 82, que era una època d'expansió econòmica. La davallada dels salaris respecte de la inflació ha estat pitjor que mai. Suposo que deu ser el resultat del que es diu una política d'esquerres; com que jo no hi entenc, doncs callo i ja està".

-Una cançó també molt

significativa de Llach és "Companyys, no és això" referida al consens, a la transició, què venia a significar?

-Imagino que la transició no ha acabat. Mentre siguem segrestats pels poders fàctics, per l'exèrcit, la transició política no ha acabat. N'és una senyal inequívoc el xantatge d'entrar a l'OTAN perquè així l'exèrcit se civilitzarà. Suposo que la transició ha estat difícilíssima, però és que se n'hauria d'haver conseguit el màxim i ens hem quedat amb el mínim. Les ànsies de ruptura quedaren en reforma i encara aquesta ha estat magra perquè no s'ha aprofundit la democràcia, simplement perquè en el joc de base no es va jugar fort. La Constitució mateixa avui dia s'interpreta a sota mínims, restrictivament. Per exemple amb el manteniment del caràcter militar de la Guàrdia Civil, o amb la restricció de la

lleï d'avortament o amb la construcció de l'Estat Autòmic. Avui tots sabem des del Sr. Pujol fins al Sr. González fins al Sr. Fraga que quan es va escriure el títol 8è de la Constitució se va fer per una altra cosa que no per la realitat autonòmica que avui vivim.

LA CANÇÓ.

-Creus que la política catalana prescindeix de la cançó o no la té tan en compte com l'hauria.

-No la té gens en compte. Servim com a instrument de normalització lingüística i cultural, com a representació a l'estranger i saben que tenim cert poder de convocatòria i de denúncia però no entrem en els plans de la conselleria de Cultura de la Generalitat. Si ens han ajudat, més que res ha estat per calmar-nos. Això és bo fins a cert punt perquè m'agradaria que la cançó

fos totalment independent'.

-En unes declaracions teves vares dir que et sabia greu que la gent en el camp del Barça hagués d'expressar els seus sentiments polítics a través d'un cantant en lloc d'un partit polític?

-Jo considero que en el ventall polític de Catalunya hi ha una manca absoluta de la representació d'un sentiment bastant comú d'una esquerra nacionalista. L'esquerra oficial ha abandonat el nacionalisme i el sector radical d'esquerra nacionalista no ha sabut organitzar-se. Suposo que molta gent que va venir al recital conjugava els factors de nacionalisme i esquerranisme.

A mi m'agrada lluitar per les utopies i sobretot perquè a la realitat política que se'ns obliga viure, a la incapacitat de canviar la realitat se l'anomena realisme i a la impossibilitat de donar una resposta se

l'anomena possibilisme. A més se'ns vol vendre la idea que les utopies són coses llunyanes i potser siga així, tal vegada sí, però n'hi ha d'altres de molt apropiades, perquè crec que es pot deixar de pensar que és una utopia que l'Estat Espanyol deixi de ser una unitat nacional amb una pròpia estructura o l'abolició de la llei antiterrorista o marxar de l'OTAN.

I parlant de la unió dels Països Catalans crec que només es pot aconseguir en un procés de democratització profunda de l'Estat, i només la veia a través de la voluntat fraterna dels països que els conformen. Políticament existiran quan la gent que en forma part ho vulgui. De moment només serem una realitat històrico-cultural'.

Es a dir, una nació.

Catalina Castell
Sebastià Rubí.

Com participar en el II Congrés de la Llengua

Les tasques del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana són just a punt de començar. Com ja és sabut, l'objectiu que persegueix és estudiar la situació actual de la nostra llengua dins la societat i escatir-ne les perspectives de futur com a llengua viva i plenament normalitzada. Amb aquest fi s'han convocat un total de set àrees científiques, obertes a qualsevol participació; una una d'aquestes àrees —"Lingüística social"— tindrà lloc a Palma a finals d'abril. És evident que el caràcter científic i especialment d'aquestes àrees en restringirà la participació. Però qualsevol persona interessada per la sort de la llengua i la seva plana realització, responent a la crida del II Congrés, té altres possibilitats de participar-hi. Al cap i a la fi, interessa tant la discussió científica com la mobilització popular que li doni alè.

Aquestes mobilitzacions populars es poden concretar organitzant actes públics de presentació del Congrés o de divulgació lin-

güística en els pobles o les barriades. També fent arribar les propostes de normalització lingüística a sectors socials concrets (associacions de comerciants, grups de professionals, escoles, entitats cíviques...). Una altra forma de col·laboració és subscriure una participació d'ajuda econòmica al II Congrés, bé sigui de caràcter personal, bé sigui en nom d'una empresa o entitat. Les aportacions personals comprenen una escala que comença a les 2.500 pts. per a la més reduïda (escolars, jubilats...) i acaba a les 250.000 per als congressistes anomenats de mèrits. També és prevista una aportació econòmica suplementària, de caràcter opcional, per a la recepció

de la TV-3 de Catalunya a les Balears.

El primer acte públic del II Congrés a Mallorca tindrà lloc a principis de febrer a Manacor, i consistirà en un homenatge a Mos-

sèn Antoni Maria Alcover, animador i impulsor del I Congrés Internacional de la Llengua Catalana, ara fa 80 anys.

M. Garcias.

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCHMAYOR - Mallorca

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

SUCA MULLA

EL BATLE PARLA DE L'EXCORXADOR.

Anàrem a parlar amb el Batle, Sr. Antoni Zanoquera per aclarir la situació actual de l'escorxador i la subvenció que els ha arribat darrerament.

El Batle ens contà que l'escorxador de Lluçmajor serà d'àmbit comarcal i que quasi està enllestit. Digué que ja hi ha instal·lat la cadena, les cambres frigorífiques... i aquest mateix mes s'ha muntat el forn crematori; només fa falta la bàscula, i d'aquesta ens diu que "... ja ens han arribat ofertes de cases comercials" i després seguí dient-nos "... també falta que vinguin els tècnics a donar el vist i plau". Però s'ha de dir una cosa, i és que perquè vinguin els tècnics és necessari haver pagat tot el material i la mà d'obra, i malament hagi arribat una subvenció del Ministeri d'Agricultura Pesca i Alimentació de 5.116.607 pts. no s'han pagat els deutes que tenen i els tècnics segueixen sense estar avisats.

Són molts de milions que hi ha invertits i poc el benefici i el servei que ara dona al poble.

Llavors "s'estudiarà" qui ha de dur l'escorxador, si serà l'Ajuntament, cosa poc probable, o serà una companyia o un particular qui explotarà mitjançant unes clàusules aquest servei. Serà el qui manegi l'escorxador qui també s'haurà d'encarregar del transport dels animals en viu i en mort per tota la comarca.

Trobam que seria una bona oportunitat perquè

l'Ajuntament demostrés per un pic agilitat en gestió i s'encarregàs ell mateix de l'administració de l'escorxador posant-lo en funcionament el més prest possible, creant així uns llocs de treball i ingressant uns beneficis a les arques municipals.

Ara veurem si es compleixen les paraules del batle, "dins aquest any l'escorxador es posarà en marxa".

S'ALLAPASSA, UN PREMI BEN MERESCUT.

Visitarem s'Allapassa de n'Antoni Fontanet Obrador

amb motiu d'haver guanyat el premi a la millor finca més ben explotada de Mallorca. Premi concedit pel Diari "El Día" juntament amb societats competents en matèria agrícola.

Vàrem tenir la sort de trobar el propietari, Sr. Fontanet, que va accedir a mostrar-nos l'explotació que està dedicada exclusivament a la ramaderia. El Sr. Antoni Fontanet va dir que no sabia perquè havia rebut aquest premi, ell només té la finca per diversió, però un que ho veu en comprèn tot d'una les raons.

La possessió té unes 450 quarterades de les quals hi ha un 60 o/o de conró i la resta és garriga baixa i pinar. D'aquestes quarterades de conró en té una quarantena d'hort que es reguen amb l'aigua de cinc pous.

Quant a la ramaderia, entre bous, vadells i vaques hi ha uns 280 animals; unes 700 ovelles de les quals de cada una s'aconsegueix un part i mig a l'any, els xots, com que són per fer carn, tot d'una que mengen, els engreixen a part, la raça d'aquests animals és una mescla entre "manxega ma-

llorquina" i "càrnics" (Ille de France, Senxf); també hi ha unes granges de porcs de producció intensiva composta per 200 truges que fan uns 6.000 porcells cada any; així com també hi ha una granja avícola composta per ni més ni manco que 60.000 polles que són canviades cada temporada.

Una de les grans despeses és l'electricitat, però no és una cosa molt estranya, ja que es pot dir que està tot electrificat; motors per espèrgir l'aigua, ventiladors de les granges, estufes, cambres... a més de tota l'electricitat d'una casa.

Quant a la maquinària és tota d'alta tecnologia, prova d'això basta dir que hi ha un ordinador que a més de controlar la quantitat de llet que produeix cada vaca i la data que toca parir, també es cuida de donar el menjar a les vaques, solament el "pienso" no l'al·fals.

Però no tot és maquinària, hi ha tot un grup de gent: des de 2 porquers, 2 pastors, 3 bracers, 2 tractorers, majoral i majorala, a una dona que només està dins la cuina. Això és el personal fix, perquè en temps de messes aquest nombre de gent es veu augmentat amb els contractes eventuals.

La xerrada amb el Sr. Fontanet va acabar dient-nos: "Jo he aconseguit dur l'explotació allà on l'he duita, i pens seguir, gràcies a haver trobat el millor xófer de l'empresa, Gabriel Maimó, que sabia alguna cosa d'agricultura i va voler venir fa sis anys a fer d'agricultor i amb la seva il·lusió i la col·laboració de tots els organismes s'ha aconseguit arribar allà on s'ha arribat.

ELS PREUS.

La garrova ha baixat lentament, després de començar amb preus alts, així de les 60/65 pts. el quilo del mes de novembre ara es paguen a 55 pts. el quilo. Els garrovers joves, que fins ara no tenien un preu determinat, se paguen a 2.000 pts. el garrover.

Les ametles han sofert un lleuger augment: ara

Sr. Antoni Zanoquera, batle de Lluçmajor.

s'han col·locades a 385 pts. el quilo de bessó.

Les clovelles d'ametles, que són tant bones per posar al foc, es paguen a 8 pessetes el quilo.

Com es natural els preus dels animals han pujat amb les festes: les porcelles van damunt les 500 pessetes. el quilo en viu, i a 800 pts. el quilo en canal; els xots han variat: ara estan entre les 350 i 370 pts. el quilo en viu; les truges, a 100 pts. el quilo; els porcs de 70 a 80 quilos van a 180-190 pts. el quilo en viu; i els vadells es paguen també en viu a 500 pts. el quilo.

S'ha de dir que han tengut molta de pressa les porcelletes de dos a tres quilos (en canal) i els xotets de 4 a 5 quilos també en canal, per això s'ha pagat molt per aquest tipus de carn tan tendra.

NADAL I "LA CONTRIBUCIO ESPECIAL".

Tots els qui tenen animals a fora vila quan s'atraca Nadal i tenen les ventrades preparades per vendre comencen a tremolar, vetlen els vespres o fins i tot qualcú ja se'n fot. Sol esser el temps quan s'intensifiquen els robatoris pels qui volen omplir els rabots sense passar per la carnisseria.

Així com a altres pobles, el diari deia que era escandalós, a Lluçmajor enguany no ha estat tan gros però ja ha bastat bé: dues porcelletes a Ca n'Amorós, dos xots lletals a Ca N'Ignasi de Sa Cova, sis xots a Ses Teringades, cinc xots lletals a Cugulutx, sis xots lletals a Es Marroig, també a Païssa intentaren robar dos porcs, un va fugir amb una guinavetada i l'altre tengué la sort de salvar-se, però anaven per ells. A més d'aquests n'hi ha hagut tres que no hem sabut cert a on, devers Son Torra o Son Caldés sis o set xots, un de porcs en Es Camp d'En Mató, i un altre de porcs i indiots, i encara suposam que deu haver-n'hi hagut més.

Sorprèn que pel preu de les porcelletes aquestes hagin estat les més poc afec-

S'Allapassa.

tades, enguany feia por que es disparàs el robatori d'aquest animals.

-Podem dir que per les festes no hem estat molt afectats, però encara queda molt d'any pagès per seguir pagant lo que ja s'anomena "la contribució especial".

ELS CANS S'HAN ATURAT DE FER CARN.

No hem tengut cap notícia confirmada que cans abandonats o fuits d'aquests xalets tan nostres, hagin tornat fer carn a la marina. Aquest silenci es contraposa amb l'escàndol que oferia la nostra fora vila el mes passat. Però això no vol dir que el problema estigui solucionat. Tal vegada qualcú deu haver pres les mesures que l'Ajuntament no va saber prendre quan era hora.

LA NECESSARIA LLUITA CONTRA LA PROCESSIONARIA.

Aquests dies SEGONA ha esquitxat d'insecticida des d'avionetes moltes zones del nostre terme municipal, per evitar que s'estengui encara més aquesta plaga que és la "processionària", anomenada també "sa cuca dels pins", que s'està convertint en un desastre ecològic fent perillar molts de pins. En-

guany mateix ha estat un dels anys dolents, sobretot la banda de Ciutat ha estat uns dels llocs més afectats.

Encara que és necessari acabar amb aquesta cuca i tothom hi està d'acord, no tothom està content amb la feina que fan els avions pulveritzadors. Uns diuen que pareix que van a escarada, a acabar el dipòsit d'insecticida i amollen allà on se troben, o a dins guarets, o sembrats i després les ovelles es neguen a menjar-ne, o com les cases de Garonda, que quedaren blanques de l'esquitxada, i hagueren de tancar la fibla de l'aigua. Lo cert és que és difícil controlar amb exactitud l'amollada del líquid, però dels pinars a les cases de Garonda hi ha més de 200 metres.

Altres que s'han queixat són els caçadors que diuen que allà on han esquitxat els tords fugen o es moren com els ropits i els busquerets. Són opinions, esperem que els pilots tinguin més punteria i esment allà on pulveritzin, i que no es divideixin les opinions entre caçadors i els qui estimen els pins, perquè una cosa ve aferrada amb l'altra i hem d'aturar "les cuques dels pins".

ELS MESOS DE STA. LLUCIA.

Dia 13 de desembre ha estat el dia de Sta. Llúcia, diuen que el temps que fa aquest dia serà el mateix que farà el mes de gener de l'any qui ve, i el temps de dia 14 serà el de febrer i així successivament fins arribar a dia 24 que coincideix amb el temps del mes de desembre.

S'ha de dir, per tant, que dia 14, corresponent al mes de febrer, va ploure un poc, els dies 16 i 17, que corresponen als mesos d'abril i maig, va estar emboirat, mentre que els dies 22 i 23, o sigui octubre i novembre, va ploure molt i dia 24 va fer brusqueta. Els altres dies va fer sol. Lo més preocupant d'això és que no dóna massa aigua per al bon creixement del gra.

Volem afegir que nosaltres en aquests tipus de prediccions no hi entram ni en sortim.

ÇAÇA.

Poc mos ha de dir de la caça, aquest mes. Només dir que s'ha tornat veure qualche conill malalt, i apart dels quatre vells que en queden, ja se veuen conilles plenes. Per mor d'això i a l'abundància de menjar, pareix que els conills seran primerencs.

Les Balears a través de la fotografia de Toni Catany

Per encàrrec del Govern Balear i a través de la casa Lumberg Editores, des de fa uns mesos és a les llibreries l'aplec de fotografies de Toni Catany titulat "Las Baleares". Es tracta d'un recull de 127 imatges captades pel nostre paisà arreu de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que ens menen a assimilar i fer nostre el paisatge, l'arqui-

tectura, el llegat monumental, l'urbanisme, l'art, les festes i els homes i dones de les illes. Jaume Pomar, en el no. 67 de "Los Cuadernos de Baleares" (29-9-85) va escriure: "Catany és un dels fotògrafs que millor han interpretat el paisatge de les Illes al llarg de la història. Des del realisme de transparències i nitideses fins a les interpretacions

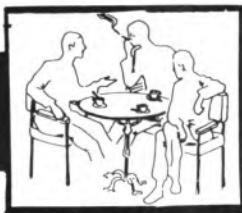
tonals i coloristes, figures i paisatges hi són expressats amb un domini de l'ofici molt rarament assolit en relació a les terres i les gents de les Balears".

Si bé el llibre en qüestió és una obra eminentment fotogràfica, raons editorials de qui en féu l'encàrrec determinaren que s'hi inclogués un text, en

castellà i anglès, de Baltasar Porcel, així com unes imatges del Rei Joan Carles, de procedència periodística. El llibre s'ofereix en una presentació luxosa i acurada, d'acord amb la finalitat de servir d'obsequi oficial per a visitants il·lustres.

M.G.S.

Xerrades de cafè

Quan adobam els carrers?

Es contertulís des cafè estan molt preocupats pes mal estat des seu carrer, ple de clots, desnivells i tapadores de clavagueres espanyades. Això vol dir que tots es carrers estan malament...

-En es meu carrer hi ha un clot que al manco té un pam de fondari.

-No serà tant...

-Jo no l'he midat, però lo que vaig veure és que una moto hi va caure i va espanyar una roda.

-I no va reclamar a s'Ajuntament?

-No ho sé.

-Perquè altres que han tengut aquests "percances" s'Ajuntament els ha pagat tot es mal causat pes mal estat des carrers.

-Idò és millor que sa gent no ho sàpiga molt, perquè aquests accidents se produiran més de cada dia.

-En es meu carrer hi ha damunt s'acera una tapadora de connexió d'aigos i ja l'han espanyada al manco tres vegades.

-Això són camions, que no tenen lloc per passar, pu-

gen damunt s'acera i ho espenyen tot.

-Això són carrers estrets on no s'hauria de deixar aparcar cotxos.

-No queda altre remei. Amb tants com n'hi ha, no els poden posar dins sa butxaca.

-Bé, lo més fotut són es carrers, que estan fets un desastre, indignes d'un poble com Lluçmajor.

-Tal vegada ara que ses tuberries d'aigo ja no reben-ten, seria s'hora d'acabar, així com pertoca, es carrers des poble.

-No to pensis, crec que es nostro consistori té projectes que considera més urgents i no pensen gens amb sos carrers.

-I, quins són aquests tan important?

-Pensen construir un camp d'esports municipal a S'Arenal, un centre de salut, un jardí en es solar de Ca'n Mataró, posar en marxa sa Residència de Vells i acabar s'Escorxador Municipal.

-Encara no tenen resolt això de sa Residència?

-No.

-S'Escorxador tampoc?

-Tampoc.

-I, des camp d'esports de S'Arenal, encara en parlen?

-Encara.

-Idò ja podem tancar s'Ajuntament, perquè aquesta gent no serveix per res...

UN QUE ESCOLTAVA

**TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO**

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCMAJOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

ELEFANT

**Un lloc on la bona
marxa no es deslliga
del bon gust**

Plaça Espanya

Tel. 66 15 17

LLUCMAJOR

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUZIA

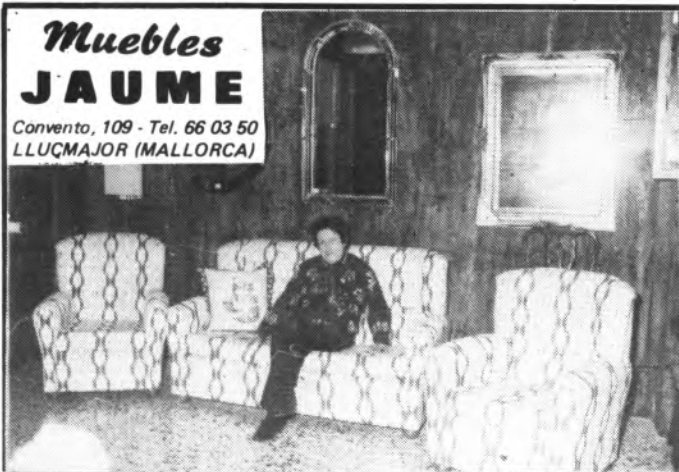
PLANTES - CORONES

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76

Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

**Muebles
JAUME**

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

Una bella instantània de l'edificació de Son Mut Aliardo

La importància de la finca radica en la forma quadrada de la Torre

Un bandoler d'Esperit Sant hi tenia una donzella segrestada

Son Mut Aliardo, una torre amb llegenda

La planta quadrada de l'edificació defensiva és endèmica del terme de Lluçmajor.

El sobrenom Aliardo significa persona inculta o de poc enteniment. La documentació que hi ha recollida sobre aquesta finca és molt escassa. En 1658 es va subhastar passant a mans de Mn. Joan Garau, Prevere. En 1666 estava valorada en 2.000 lliures essent propietari l'esmentat Prevere. Pel testament de Mn. Joan de 1682, va passar al seu nebot Miquel Garau, fill de Damià i de Francesca Garcia d'Algaida. En 1685 la finca valia 2.890 lliures, i en aquest mateix any, Miquel Garau nomenava hereu universal el seu fill Mn. Joan Garau, Prevere. La família Garau va continuar en la propietat de la finca, després de passar per Damià Garau (1738) i Miquel Garau (1818), fins a mitjan segle XIX. El cadastre de 1862 assenyala que la finca havia sofert importants canvis, comptabilitzant-se el canvi del propietari i la fragmentació. En aquest any figuren dos Son Mut Aliardo, un a nom de Dn. Joan Mulet dit de Gomereta, natural d'Algaida, de 94 quarterades - 3 quartons i 54 destres - d'extensió, i l'altre a nom de Guillem Sasre i Feliu àlies Biola, de 22 quarterades d'extensió. En el segle actual, en 1945, el seu propietari era Dn. Francesc Aulet i Aulet, Metge; i que, a més a més era propietari de dues finques confrontants, Gomera i Gomereta. D'aquest va passar a propietat a la seva esposa Na Margalida Puigserver i Amengual.

TORRE DE DEFENSA

Un bandoler habitava la Torre de defensa

La importància d'aquesta finca, és deguda a la torre de defensa de planta quadrada endèmica del terme de Lluçmajor, per la corona de matabans que increïblement es conserva. Adosades a la torre hi ha les cases de possessió, molt senzilles i sense caràcter. Només tenen una planta baixa, que ocupa la cambra inferior de la torre,

i unes estables; i en la part superior hi ha un porxo buit el qual, igualment ocupa part de la torre.

Sobre aquesta torre hi ha una narració que conta els esdeveniments d'un bandoler, anomenat n'Esperit Sant, el qual residia o habitava la torre, on, segons conta aquesta llegenda, tenia segrestada

una al·lota de quinze anys. Greument ferit es va refugiar a la torre, on finalment va ser rematat, alliberant aquella al·lota. La torre, i tot segons la narració, és coneguda per la torre de n'Esperit Sant.

Joan Clar
Francesc Verdera
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Born, 7 Tel. 66 02 75

Olegario
TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

PUB
THE
BASEMENT
EL SOTANO

Calle Barcelo 26
LLUCMAJOR

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescador\$, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

"laCaixa"

CAIXA
DE
PENSIONS

PERRUQUERIA
FINA

C/. D'es Vall, 49

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46

METRO 1.300 HLE 3 y 5 portes

Motor: 1.275 c.c. 62CV
Velocitat màxima: 152
Km/h. Acceleració: 0-
100 en 14,4 (3 portes),
0-100 en 14,9 (5 portes)
Consum: 90 Kms. 4,5 l.
120 Kms: 6,1 l. Ciutat:
6,4 l. Volum maleta:
1,080 cms³.

Austin Morris Jaguar Rover Triumph

Maderas
ramon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1
Telèfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

Gent de la vila

Mestre Ventura, 50 anys encarregat de Ca'n Mataró

Mestre Bonaventura Ballester Monserrat és un home xalest de 94 anys que va passar més de mitja vida en es desaparegut teatre Mataró. Per allà passaren tots es saraus engrescadors des poble: "varietés" i sarsueles, drames i comèdies, pel·lícules i cuplés... Ventura és per això que aquest home, carregat d'anys i de memòria té un semblant festiu i un aire tendre de bon humor.

-Quan hi anàreu, a Can Mataró?

-Era l'any set, hi vaig anar per fer d'ajudant de tramoista; venien "varietés" i havíem de posar decorats.

-Feia molt que funcionava es teatre?

-S'havia obert l'any dos, però llavors només feien cine i s'encarregat era en Biel de sa viuda —jo no hi vaig anar fins que vengueren ses "varietés"—. Llavors se va morir en Biel i vaig quedar d'encarregat.

-Quines funcions es feien per aquesta època?

-Cine i "varietés". Venien unes cupletistes, n'Aina Maria Morey, una que li deien "La lechera".. eren de Palma totes.

Una vegada vàrem fer una funció a benefici de la URSS i vengueren set cupletistes, devers l'any vuit.

L'any nou vengué sa companyia Lleons de sarsuela i va representar "La Corte del Faraón" i "Con permiso de Romanones", eren sarsueles de crítiques. Cada any venia una companyia de sarsuela i jo cantava en es coro, amb en Jaume Botelles i en Sebastià Sala, érem 5 o 6 llucmajorers i cantàrem a ses sarsueles: "Maruxa", "Bohemios", "Marina", "Molinos de viento"...

-Com era es cinema?

-Primerament passàvem pel·lícules mudes, "Rin Tin Tin", "Ken Maynard", "Tom Tiler y Chispita". La primera pel·lícula sonora que férem va ser "El cantar del desierto" i anava amb un disc; de vegades havíem de retrassar o avançar perquè s'avengués sa veu i s'escena.

-Què valien ses entrades?

-Es cine valia 90 cèntims pets "abonats" i ses sarsueles devien valer més d'una pesseta.

SA PRIMERA FUNCIO DES MOVIMENT VA SER "LA MADRE GUAPA".

-I què feieu es temps de sa guerra?

-També fèiem funcions. Una companyia de comèdia dramàtica de na Maria Gámez —germana de na Celia Gámez— va estar a Llucmajor es temps des moviments; resultava que havia quedat a Mallorca i no podien embarcar, per això quedaren devers tres mesos a Llucmajor, just que guanyassin per menjar. Per actuar teníem permís des batle Morey i des tinent de sa guàrdia Civil Giménez; sa primera funció va ser "La madre guapa" i va ser un èxit total —es batle m'havia enviat una parella de municipals a cada pis perquè no fessin renou i s'èxit va ser més gros—.

Cada setmana feien una funció i sa gent hi anava, sobretot una vegada que se donaven una besada damunt d'escenari.

Jo anava combinat amb s'empresari de Campos i es de Felanitx i enviava sa companyia cap allà amb s'exclusiva de Can Boleno per fer funcions, però tornaven a romandre a Llucmajor, a sa fonda Espanya, a s'Univers i a sa l'Espardenya.

Tot d'una que pogueren embarcaren cap a Valladolid, però deixaren un bagatge de s'escenari —perquè s'escenari el duien ells— i Na Maria Gámez em va escriure per dir-m'ho i jo l'hi vaig enviar i va estar molt contenta.

-I després de sa guerra?

-Sa companyia d'en Ricardo Mayral solia venir es desembre i un any estaren fins an es darrers dies; actuaven cada setmana i hi havia un pianista que se va

casar amb una de Can Barret de sa diligència.

L'any 42 va venir en Pepe Blanco, feia "varietés" amb unes cupletistes que se posaven comes enlaire. De vegades venien dues cupletistes des "Trocadero"; es "Trocadero" les llogava per deu dies i si li sortien fluiques les enviaven a Llucmajor, anàvem combinats, i a noltros no mos costaven res.

Aquests mateixos anys va venir en Francesc Bosch a cantar "El cantar del arriero" i li vaig donar 500 pts. per sa primera funció.

Llavors començaren a cantar es llucmajorers, en Llorenç Cadirer, na Margalida Canals, na Francisca Externa, en Julià Pagès i molts més. Representaren "La Dolorosa", "La del manajo de rosas", "La canción del olvido"... Es Rotget Pizà era es còmic de ses sarsueles.

També fèiem verbenes i balls de carnaval, posàvem ses butaques damunt s'escenari, només deixàvem un rotlo de butaques, sa gent mirava es ball des "palcos" del teatre.

SES SARSUELES OMPLIEN ES TEATRE.

-Quines funcions tenien més èxit?

-Ses sarsueles. Quan hi havia sarsueles s'omplia tot es teatre de llucmajorers. Se feien uns pagaments per

a totes ses funcions i així sortia més barat i a més tenien dret de veure ets assaigs.

-Véreu canvis dins es teatre?

-Sí, feren una reforma i llevaren es "palcos", perquè no donaven rendiment i, en es seu lloc, hi col·locaren 400 butaques. Abans hi havia dos pisos plens de bancs i amb sa reforma els llevaren i feren un amfiteatre.

-Per què ho deixàreu?

-L'any 1957 llogaren es teatre an en Rafel Salas i aquest no volia pagar subsidi, seguretat social, i jo el volia —sempre m'ho havien arreglat a sa Mútua—, però ja tenia 65 anys i em vaig jubilar.

I al cap d'uns deu anys es Teatre Mataró va tancar definitivament ses portes perquè amenaçava ruïna a causa a sa humitat que va agafar una jàssera de sa banda des Lloc Sagrat. Llavors s'Ajuntament va comprar s'edifici i el va adequar per tal de servir provisionalment com a Institut de Batxillerat "Maria Antònia Salvà" i després també allotjaria s'Escola de Música i s'Escola de Mallorquí (OCB), fins que part de s'edifici cauria absurdament aquella nit d'octubre de 1979.

Coloma Julià.

La vida d'Antoni Faidella (IV)

Epoca d'èxits dels tres tranquils

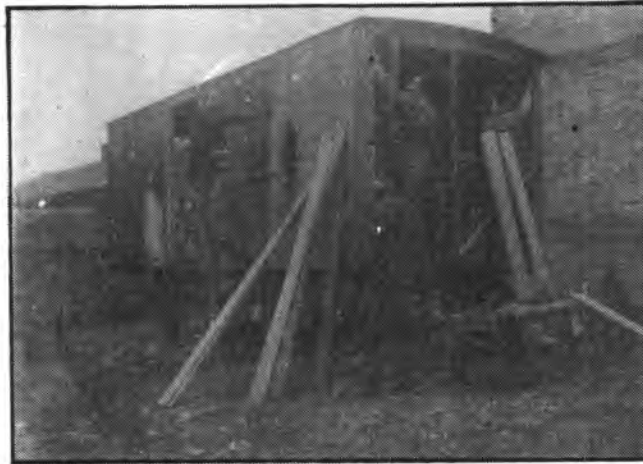
Joaquima Faidella

El canvi de vestuari va donar més relleu a l'espectacle i varen esser elles les qui varen introduir en les representacions següents l'escena del ball. El pare havia arribat a esser un bon mestre d'acordió i va tenir la BENEVOLENCIA meravellosa d'introduir-hi la música d'ell per la coreografia d'elles.

Josep Miracle periodista i pedagog, va escriure un llarg reportatge i entre altres coses deia: "L'escena del ball, escena admirable, l'executen les filles i el pare fa música amb l'acordió". Amb aquest detall encara es va destacar més els putxinellis "Els tres tranquils". Dins el seu anonimats anaven pulint la presentació. El pare va trobar en elles unes excel·lents col·laboradores. Dins l'escenari el que dona més valor a les obres i als actes és que hi hagi compenetració entre ells.

Seria molt llarg d'explicar les notes, cròniques, entrevistes i reportatges de molts periòdics que explicaven, admirats, la màgia de l'art dels putxinellis "Els tres tranquils".

El 27 d'abril de 1930, neix el benjamí en plena festa major de Terrassa dins la barraca, assistits, mare i fill per una bona metgesa. Tot va transcórrer amb normalitat; l'endemà, la mare... mare, mare, ipobra mare! ja aguantava dreta al vestíbul l'ímpetu de la gran gernació concentrada davant la façana del teatre que esperava frenètica que s'acabàs una funció per poder entrar. I així correlativament, cada mitja hora, mentre sortia i entrava la gent, la mare anava a veure el menut dins el dormitori. Tres dies duraven les festes; allò era com una riada de gent fins a les dues de

Aquest vagó va costar tant com una casa

la nit. En aquest poble hi havíem d'anar dues vegades a l'any, perquè no quedaven satisfets.

Era difícil igualar l'èxit d'aquella ciutat. Veient que el negoci anava bé, el meu pare va invitar els seus a viure amb nosaltres a la barraca sense esperar que els jubilassin. Va engrandir dos metres més la caseta per tenir més dormitoris. Els teníem darrere de l'escenari, junt amb la cuina i ens separaven els compartiments amb cortines gruixudes de vellut.

En acabar aquest estiu, el pare va fer construir una "roulotte" perquè els fillets no estiguessin a la interperie ni davall un tendal de lona, havent-hi tormentes que per cert fa basarda, principalment, quan eren a les nits els trons se sentien més forts que a dins les cases i els llamps els vèiem amb tota la seva magnitud i ens enlluernaven amb la seva claror fluorescent. Quan eren continuats, es veien totes lescares rígides, i la mare ens feia anar als dormitoris. Allà dins era més fosc i no es veia tant la claror dels llampecs i entre el soroll de la tempesta i les veus del pare i de l'avi que cridaven ressonant dins la barraca: —"Tapem les decoracions! Passem el linòleum sobre les caixes

de les figures i de la roba!", se sentia la veu de la mare que s'esforçava per aparentar tranquil·litat i no esglaiar i ens deia: —"Es mulla ningú? Estigueu tranquils que ja acaba de passar. D'aquesta manera tots els germans ens sentíem acompanyats dins els camarots de cadascú i ja només esperàvem que fes l'últim tro i el darrer llampec.

MORAL ABANS DE TOT

Hi havia dues lliteres per als nois i tres per a les noies amb un metre de separació entre elles. Estaven muntades com en els vaixells, una damunt l'altra. Si no s'havia posat el tendal ben estirat, de vegades, quan plovia molt, feia alguna bassa s'omplia d'aigua i en no regalimar per avall era una gotera segura. S'anava allargant com una llàgrima de vidre de la làmpara del menjador; segons on era, i moltes vegades queia damunt del coixí de dormir. Però si el qui estava en el tercer pis anava viu, enretirava el dit coixí i no es mullava. Ara bé, essent els camarots també de lona, de vegades era el qui estava abaix de tot el qui quedava remull. Ja que el qui estava entre tots dos, donant-se compte que es refresca-

va, s'havia posat el coixí a la inversa dels altres dos i així l'aigua baixava directa damunt del cap del qui dormia a l'entresol. Sort que era l'estiu!

Aquella "roulotte" estava distribuïda de la següent manera: tres departaments; el centre era menjador, envoltat de seients; caixes empotrades per a posar-hi robes i coses delicades i els dos extrems dormitoris amb el mateix sistema de la barraca, però amb la diferència que els camarots eren amb somnier i matalàs i en lloc de cortines, vidrieres corredisses amb vidres de colorins. Tot molt confortable i luxós, per això ja podia ploure i tronar.

Amb els èxits, el pare va quedar enlluernat mentre la mare somniava el dia que estaríem de fixo a casa. Tot el que ens donava de confort la caravana no era compensat per la pena que passava la nostra mare. Esdevenia que, quan ens traslladàvem de places, un camió ens transportava el teatre, plegat com se suposa, i duia de remolc el vagó amb tot el personal dintre. En anar de remolc, ens engronsàvem d'una banda a l'altra; si era una carretera plana i recta, no passava res. Era quan anàvem per les Costes de Garraf que a les voltes, semblava que quedàvem penjats als precipicis. Uf! La vàrem tenir tres anys. La mare no vivia. No va convenir i... venuda s'ha dit.

Comencen a ploure contractes que s'han d'aplaçar per l'hivern, menys els que no podien esperar degut a celebrar-se bateig o primeres comunions. Anaren a la casa Güell amb motiu d'una primera comunió i es varen captar fotografies. El comte Güell va tenir la gentileza que en el grup hi fossin el pare i les meves germanes i ens va

regalar una que encara la guardam..

MOLLET DEL VALLES

A Mollet del Vallès hi anàvem per les festes de l'agost. Un dia, mentre el teatre estava ple d'espectadors, es va posar a ploure i al cap d'una estona la "lona" va començar d'esquitxar fins que tothom ja es començava a remullar, però com que els espectadors no es movien nosaltres anàvem fent tittlelles. A la fi es posà a ploure a bats i a barrals i la gent no es va moure de dins el teatre i els que estaven defora esperant per entrar... tampoc.

Un dia a Callella el pare va trobar un braçallet d'or dins el teatre. Posà un cartell anunciant la troballa i que qui en faria la descripció se li entregaria. L'endemà es presentà un senyor donant tota classe de referències de l'objecte perdut. El valor material no és comparat si tenim en compte que és un record de família. Li va donar les gràcies.

Cada dia, mentre vàrem viure a Calella —15 dies— es parava un Mercedes i davallava una senyora vestida d'uniforme i duia una safata de peix viu que botava i del millor. No vàrem saber res més, sinó que eren uns estiuejants. De Calella cap a Sitges. En aquests pobles de devora la mar, el pare ens va ensenyar a nedar a tots i ens deia que si un dia anàvem a Mallorca haviem de saber aguantar-nos a sobre l'aigua. Poc sabia ell aleshores que a Mallorca aniríem a parar.

A Sitges hi estiuejava lo més acomodat de Catalunya. També hi vivíem 15 dies i cada dia a la tarda funcions fins l'hora de sopar, però en haver sopat n'haviem de fer una especial, perquè aquella hora venia la gent de gust refinat, tota adulta. El pare s'hi mirava encara més si calia i ens deia: —"Alerta, nenes, que aquesta és la dels peixos grossos"

Una nit, representant "El naufragi del vaixell

El canvi de vestuari va donar més relleu a l'espectacle

Aurora", hom havia de simular una tempestat; havíem de fer soroll amb una peça de llauna nova agafant-la per la part de damunt de tot i fent-la tremolar a pols, sense tocar en terra, unes vegades ben fluix i d'altres, amb ímpetu —eren els trons i amb una ampolleta de vidre, el broc de la qual posàvem buidaran del llavi inferior, a nivell de l'obertura de la boca, i amb el llavi superior, ajudàvem, bufant, a fer el toc de sirena quan crida auxili i encenent i apagant una llanterna fèiem sortir els llamps i, amb una cortineta negra corredissa que es desplegava des d'un extrem a l'altre de les bambalines, anava enfosquint a poc a poc fins que passava arran del llum del petromax per quedar tan fosc que només es veien les ombres dels personatges. No tindria la mala sort de caure una gota d'esperit encès del llum a sobre la cortineta que se n'avana a poc a poc a l'altre extrem de l'escena essent portadora d'una flama tràgica? Amb uns reflexes sorprenents i una lleugeresa d'actuar i una serenitat fora de sèrie, la germana Felipa que feia 1 metre 72 cms. d'estatura, en adonar-se del foc, agafà un recipient d'alumini que hi havia en terra per beure-hi el ca que teníem i que per sort era ple d'aigua, el va tirar amb tanta certesa que va apagar el foc que ja se n'anava propagant i hauria acabat en tragèdia si tenim en compte el ple que hi havia i el material inflamable de que estava muntat el teatre. Ningú però es va donar compte de res, només de l'aigua, naturalment, que no era ben re-

presentada.

En acabar la funció, el meu pare tenia per norma sortir aviat de dins l'escenari a fer cas i a correspondre l'afecte dels espectadors. Heus aquí un senyor va dir al meu pare tot donant-li uns copets a l'espatlla: —"Faidella, Faidella, una altra vegada que vulguis representar pluja fes baixar l'aigua en lloc de fer-la pujar". —"Si ho sabia lo que ha passat". I li ho va contar. Aquell senyor era el cantant Hipòlit Làzaro, tenor famós d'aquell temps. Cantava Marina estirat en terra de bocaterrosa. L'actriu Margalida Xirgú també sempre venia, quan tenia temps lliure, a veure els putxinellis i en quedava admirada.

Seria abusar de la paciència del lector d'anunciar i enumerar les personalitats que han desfilat pel nostre espectacle. Només en mencionaré un altre i prou: L'Arquebisbe Bisbe DR Don Josep Miralles Sbert que en diferents llocs i dades ens ha vists —que nosaltres sapiguem— tres vegades. Una a Vic, una altra a Granollers del Valès i la

tercera al palau de la casa March de Cala Ratjada. A Granollers va felicitar al meu pare i li va dir: —"El treball d'aquestes figures sembla el dels actors de carn i ossos"

A Montcada hi vàrem anar dos anys i el darrer es va calar foc la Barraca. Era un dia que el pare i les dues germanes eren a Barcelona. Es fàcil d'imaginar el disgust que va tenir quan només trobà la meitat de la Barraca en peu i els seus pares, muller, fill i mosso amb cremades de primer i segon grau. Els dos petits se salvaren perquè anaren pels veïns a cercar-los i dient-los: —"Porteu aigua! Porteu aigua que es crema la casa nostra! Tal volta encara hi aniríem si no hagués estat per una bona dona que ens va dir que ja estava apagat.

Gràcia vàrem tenir que no es propagués el foc a tota la barraca. El personal d'un Circ que hi havia muntat prop de nosaltres quan s'adonaren dels crits i del foc i d'allà on venia, amb la lleugeresa dels saltimbanquis que els caracteritza i la solidaritat que tenen tots els qui comparteixen la mateixa vida, varen tallar els tendals abans que no s'hi acostès la flama. S'enfilaren d'una fusta a l'altra amb un ganivet a la boca i gràcies a Déu no va passar el que si estan cinc minuts més, tot hauria quedat arborat. Em sap greu no recordar el nom del circ. Hem anat a guanyar 200 pessetes i hem perdut la casa, va dir el pare quan va arribar.

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA
-
GARCÍAS

Plaza España. 62 Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

*Els Reis de l'Orient
porten coses per la gent;
quan els Reis hauran passat
seran les mares d'amagat.*

Nadal, Cap d'Any, els Reis... dolç dels torrons, pessigolleig del cava escumós, sacrifici perfumat en rostits i escaldums de porcelles i d'indiots, sessions de taula familiar, metralla televisiva, betlems, arbres enllumenats, alegria consumista, consumisme alegre, felicitacions en tarja, especials enllaunats, neules, joguines, presents, loteria, resums anuals, diners, més loteria, i al fons Europa...

Tot i res, la barreja multicolor de fantasies i balanços que al ritme del "Jinge bells" (Santa Claus, ai Sang Preciosa, amb Bambi i Peter Pan parlaren en francès) vivifica cada any el tancaament d'un parèntesi temporal i l'obertura del següent de la corrua cega i sorda del nostre mesurat, programat i reconvertit temps històric.

Es difícil, i inútil, intentar escapolir-se de l'engranatge gegantí lubricat com està per la necessitat sempre urgent del relax i de la pausa (aparent) de la capoladora indeturable dels dies. Ho és extraordinàriament difícil. I inútil. Acceptem-ho, doncs. I no passa res. Al contrari, és molt més senzill i fins i tot satisfactori acceptar-ho. No és bona cosa això de cercar la contradicció allà on la contradicció és la norma. No, no cal. En sintonia amb això LA RACONERA del 1983, ara fa anys, era encap-

çalada amb un bon "A Nadal, neules".

En aquesta tònica de l'optimisme i la rialla obligatòriament significativa d'una satisfacció que ens embolcalla com les palles de la païssa i l'alè dels soferts bou i mula galileus, el copiadador de llistes, fidel a les promeses i conseqüent amb les tradicions s'ha enforinyat per racons i viarany del moble corcat per tal d'oferir als hipotètics lectors un regal de Reis que vol ésser, alhora desig de molts anys i oferiment d'informació sobre material disponible per a un bon ús de la nostra llengua en el camp dels modismes i locucions, la qual cosa endemés de no empatxar té el valor afegit d'incrementar, encara que només sia amb un bri, la garba pobra dels nostres recursos. La curolla de regalar material d'aquesta índole li sembla al copista al manco tan legítima com la d'obsequiar amb qualsevol de les aigües de colònia que promocionen uns barons-objecte criats amb pinso integral i amb noms suggerents plens de reminiscències sofístico-eròtico-adotzenades i que no serveix sinó per a augmentar el caramull de les deixalles (fems).

Aquests mesos darrers venia el copiadador mostrant unes espipellades de l'ampli inventari de modismes, locucions i frases fetes que la llengua ens ofereix. Comentàvem també algunes de les absurditats que l'ús indiscriminat de locucions castellanes (o el que és pitjor, pseudotraduccions literals de modismes forans) suposa-

ven. El tema, ni de lluny està exhaurit. Podrien els calaixos de la raconera nostra mostrar-nos un bon seguit de possibilitats d'aquesta mena (vegeu, només a títol d'exemple, alguns dels molts casos que un autor sovint consultat a la nostra secció, Jaume Corbera, presente com a confusionisme entre els verbs "donar" i "fer" provocat per "la influència de llengua imposada":

MALLORQUI CASTELLA

- Fer alegría; dar alegría
- Fer almonia; dar limosna
- Fer classe; dar clase
- Fer costat; dar apoyo
- Fer crits; dar gritos
- Fer enveja; dar envidia
- Fer escola; dar clase
- Fer ganes; dar ganas
- Fer gelosia; dar celos
- Fer llàstima; dar lástima
- Fer llum; dar luz
- Fer oi; dar asco
- Fer peresa; dar pereza
- Fer por; dar miedo
- Fer un gisco; dar un chillido
- Fer un mal pas; dar un paso en falso
- Fer una abraçada; dar un abrazo
- Fer una besada; dar un beso
- Fer una títera; dar una voltereta
- Fer una trepitjada; dar un pisotón
- Fer una volta; dar una vuelta
- Fer vergonya; dar vergüenza
- Fer vessa; dar pereza
- Fer-se conèixer; darse a conocer

Tancat el llarg parèntesi tornem al propòsit d'aquest tercer comentari (i el qui fa tres...) que era el de suggerir materials (ara que les dates), i les dades televisives, són propícies al present inútilment meravellós o meravellósament inútil, tant se val) I aquí van els "materials". Pels racons del moble vell hi hem trobat en un ràpid escorcoll, entre d'altres, papers com els següents on l'interessat podrà per ell mateix descobrir (o rememorar) una immensa rastallera de locucions, modismes i frases fetes en català i així si li ve de gust, podrà assaborir un torró d'aquells de pinyol vermell, lluny del "lights" i altres mixtificacions filles de la despersonalització i el desarrelament. Va de suggeriments, idò. Si arriben quan les cartes al Reis ja hagin estat trameses (per raons òbvies editorials) no cal desescisar-se, sempre com a temps a fotre per la finestra de les andròmines i córrer cap a la primera llibreria a adquirir qualsevol dels textos que figuren a continuació en la seguretat de què ens seran a nosaltres i als possibles lectors de manlleu (que són els més abundants) de profit:

-RASPALL, Joana i MARTÍ, Joan, **Diccionari de locucions i de frases fetes**. Ed. 62 (Col·lecció Cultura Catalana Contemporània "XVI"); Barcelona, segona edició (reimp.) 1985.

25 ANIVERSARI

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

Es tracta d'un completíssim inventari d'aquest aspecte del nostre patrimoni lingüístic. Obra de dimensions respectables es una eina valuosa tant pel curiós com per a aquelles persones que sentin un especial interès en el coneixement el més complet possible de la llengua catalana. Es una obra de consulta útil per a discernir el matís exacte en la significació d'un modisme i per a clarificar la genuïnitat o no d'una locució. -BALBASTRE I FERRER, Josep, **Nou recull de modismes i frases fetes (català-castellà i castellà)**. Ed. Pòrtic; Barcelona 1.982.

Amb un pròleg del mallorquí Miquel Dolç aquesta és la continuació d'un primer recull de modismes fet per l'autor. Es tracta d'un treball que pretén la clarificació en el sentit que hem venut assenyalant a la nostra secció els mesos passats. Al costat del modisme català (i viceversa) en lloc donar-nos les possibles significacions se'ns ofereix un equivalent castellà. Podem comprovar com les equivalències no són ni de molt estrictes com hem afirmat amb insistència aquí. El manual és

pràctic i aprofitable per a l'enriquiment de l'expressió personal.

-FUSTER, Miquel, **Refra-nyer popular de l'illa de Mallorca**. Imp. Roig; Campos, segona edició 1.980.

Malgrat el seu títol aquesta breu obra conté un bon aplec (1.199) de modismes mallorquins. Si bé l'ordenació dels materials no és gaire pràctica és un conjunt ben aprofitable perquè l'autor ha sabut arreplegar del poble allò que el poble ha creat. El llibre pot ésser llegit per grans i petits amb profit i plaer.

Pertanyents a una categoria semblant a la dels reculls de barbarismes com els de Corbera, Figueres-Ponch i Caralt que tantes vegades hem recomanat i que aquí hauríem de ressenyar també (sobretot el primer) podem indicar dos aplecs de vocabula-

ri conflictiu que contenen una bona col·lecció de locucions amb les corresponents formes correctes i els comentaris explicatius con-venients:

-FERRET Antoni, **Parlau més bé el català**. Ed. Claret (Col·lecció Pompeu Fabra, no. 4); Barcelona, Sena. edició 1.979.

-MIRAVITLLES, Joan, **Diccionari general de barbarismes i altres incorreccions**. Ed. Claret (Col·lecció Pompeu Fabra no. 10); Barcelona, 1.982.

Finalment, no per obvi-hem de deixar de constatar-ho, les "eines" escrites més útils per a un bon mallorquí que vulgui exercir lingüísticament com a tal són els tres grans monuments de la nostra literatura: Les "Rondaies" (a les quals ja hem alludit en relació als modismes), el "Cançoner Popular de Mallorca" del Pare Rafel Ginard i Bauçà i l'immens Diccionari Alcover-Moll. Qualsevol d'aquests estris serà un pre-

sent d'aquells que honoren tant el qui els reb com els qui els fa. Molts d'anys i nostre 1.986!

Rubí Automòviles Lluçmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR
C/. Terral, 4 - S'ARENAL

TRES LLUCMAJORERS A ELX

Tres companys nostres —Miquel Bezares, Joana Artigues i Joan B. Garau— han estat premiats en el "V Encontre de Poesia Catalana Jove a Elx". Completant l'expedició mallorquina, també hi han assistit Maria Magdalena Picornell, porrerenc i també alumne del nostre Institut, i el ciutadà Pere Uguet.

L'Encontre ha estat organitzat per l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, amb la col·laboració d'Acció Cultural del País Valencià i l'Obra Cultural Balear, i amb el patrocini de la Generalitat de Catalunya. Hi participaren, a més de seixanta estudiants de Batxillerat i Formació Professional, seleccionats mitjançant un concurs de poesia, diversos membres de l'Associació d'Escriptors que actuaven

com a conferenciants i moderadors dels debats. En el programa s'incloïen conferències, debats, lectures de poemes i espectacles diversos.

Hi participaren Valerià Pujol, Vicenç Altaió, Carles Torner, Jaume Sisa, Angel Terrón, Feli Formosa i Gaspar Jaén. L'organització té la voluntat de fer d'aquest Encontre "un termòmetre que assenyalí la vitalitat de la nostra poesia més jove". Dels seixanta treballs seleccionats s'ha fet una tria dels deu que reberen un premi i posteriorment seran editats en un volum.

**MARGALIDA PONS,
PREMI "SALVADOR
ESPRIU"**

El passat 14 de desembre la ciutadana Margalida Pons Jaume va guanyar, en la seva primera edició, el premi "Salvador Espriu" de poesia

jove pel seu recull
"Sis bronzes grisos
d'alba".

Instituit per la fundació "Pere Vergés" aquest guardó està dotat amb tres-cents mil pessetes, a més de comportar la publicació de l'obra per Edicions 62. El premi va destinat a poetes menors de vint-i-sis anys. Formaren part del jurat Miquel Angel Riera, Vicent Andrés Estellés, Xavier Bru de Sala, Lluís Llach i Joan Pere Viladecans.

Aquest guardó serveix per reconèixer, animar i donar a conèixer una tasca que sabem ben feta. Per a nosaltres, a més, el "descobriment" d'un nou jove poeta de Mallorca no deixa de ser un crit ben alt per a l'esperança. Sobretot, en un moment que en què, per part d'alguns sectors, s'està intentant promocionar la literatura feta a l'illa en llengua catalana, presentant-la com a més "oberta", moderna i actual. Es com si volguessin fer veure que escriure en català és cosa ruraloide i pertanyent al passat i ja no practicada per gairebé ningú amb un mínim de visió de futur.

Per això aquest premi suposa una nova alegria per a tots els qui no oblidem que, a Mallorca, tant la verdadera avantguarda com els productes dignes de passar a la història, els han fet mallorquins en la seva llengua, mentre que els mediocres solien ésser aquells qui, amb esperit ben provincial, es venien a la moda

més còmoda, fàcil i llúida, que venia feta ja de fora.

DE RE MUSICAL

La interpretació per part de l'organista italiana Gloria Giliberti de tres composicions de J.S. Bach va cloure a Llucmajor, i de manera ben brillant, l'Any Europeu de la Música. Un Any que ve, a la vila, ha destacat per la quasi total absència en els programes de peces dels tres músics en honor de qui s'ha declarat aquest Any de la Música: Scarlatti, Haendel i Bach.

Malgrat aquesta important matança, dos actes han destacat per damunt tots: el ja esmentat concert d'òrgue del 6 de desembre i el de música medieval i renaixentista a càrrec de la Quarta S-ciència. Aquest darrer va tenir lloc a finals de novembre dins el programa d'activitats de la biblioteca de "la Caixa" i va destacar per l'originalitat, la qualitat en la interpretació i la simpatia dels seus membres, els quals varen guanyar-se el públic que omplia de gom a gom la sala.

Parlant d'òrgues, sembla ésser que circulen per la vila dues opinions: la que diu que l'òrgue no funciona al cent per cent de les possibilitats i la que, com el rector dalt l'altar al final de les matines, afirma que la restauració, llevat de petits detalls, ha estat completa.

CERCLE

Coneixes aquest temps. El vent esfondra les arcades del bes i s'esllavissa, cingles avall, el marge que ens guardava lligats i indestriables com la terra roja que ara ens separa i ens disgrega.

i al cap retornarem, fets llot, a aquella vella cremor tan sabuda dels cossos, al vicle inevitable que ens abraça. Coneixeràs el temps refent-nos, dòcil, i ja no et farà res veure com cau a trossos, foscament, l'alta marjada dels dies i els amors que ens concilien.

MARGALIDA PONS

*Sabates
Can Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

*C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR*

Estirat com un fus, impecablement vestit, elegant, solemniós de gestos i refinat de postures, un conegut "conde" de la vila —ja ben entrat en la setentena— s'ha passatjant darrerament amb insistència devers s'Institut. A ses seves mans duia una capseta reblida d'"alaques" i de sa seva boca sortien afalagadores promeses de matrimoni per ses tendres alumnetes que per allà basquegen. Si ses al·lotones li feien uix!, ell ofería casa, cotxo i possessió neta per a sa qui, davant l'altar, se comprometés a oferir-se-li com a càlida i fidel esposa. S'avalot i sa descompasada entre s'element femení de pes camí de Gràcia ha estat gros. Vorem, si aquest pic anirem a noces!.

M'ha arribat a s'oreia que devers sa Banda de Música, de tant en tant, no hi falten estires i amolles i topades entre parers que no s'avenen ni s'enquantren. Més que res, entre es músics ja més granadets i es quatre més jovençans i divertits. Sa que m'han contat just suara no deixa de ser simpàtica: s'estrevé que, per Sant Josep, han convidat tota sa Banda a anar a tocar a ses falles de València i a s'hora de dar es sí o es no és quan hi ha hagut ses missions fortes. Es més "grandets" trobaven que ja la podien deixar córrer, sa convidada; que es valencians ja en trobarien d'altres, de músics, per anar a passetjar sa trompeta entre ninots i rodelles. "Sobretot —devia pensar qualcun— vés a sebre ara tu com acabarà tot aquest foc i fum de ses falles; alerta, que no fos cosa que qualche coet al·carós encara mos socorràs ses ceies i es paper de sa solfa!". Però com és ver que cada dia surt es sol, es més jovenel·los també han volgut dir sa seva i no s'han travat sa llengo. I vet aquí que han deixat ben clar que ells en tenen un bon raig, de passetgera, i que els fa unes ganes rabioses d'aquelles això d'anar a sonar es clarinet i lo que faci falta devers València. I, sobretot, —deien— visca sa bulla i fora por a ses foqueteres. Serà lo que Déu voldrà! "Ja que

han gonyat, que s'hi devertesquin!.

Tan natural com que es moixos des gener vagin remoguts o que en primavera floreixin ses flors ho és es fet que quan s'acosten ses eleccions es polítics comencen a mirar amb qui s'apleguen.

Per això és que són molts es que ja fan conjectures i preparen per a sa carrera que es presenta davant ses properes eleccions. Però sa novetat és que enguany s'haurà de comptar amb un altre competidor perquè a Lluçmajor també hi haurà el CDS del Sr Suàrez, partit que s'està gestant i que ja en té més d'un, de nerviós. An es d'UM, perquè essent també un partit de centre no els afegirà cap vot i an es des PSOE perquè segons molta gent sa política que havia duit a terme es partit governant és més dretana que sa que en es seu temps va dur el Sr. Suàrez (autonomies, política armamentista, pensions, augments salarials, etc...) i tampoc ja no podrà presentar es tema OTAN per aconseguir vots de centre deixats. En una paraula, ses espases estan en alt. Veurem què passa.

No sembla que es compingui per ara sa crisi municipal. Encara que ses postes des dissidents que deien que ses coses tornarien a estar com estaven abans, D. Antonio, fent gala de sa intransigència que ha caracteritzat es seu quefer polític, ha dit que no. I no accepta que sa "ovella descarriada torni an es corral". Roma no paga an es traïdors!.

Lo que més mos fot, diu s'òliba, és que sa crisi no ha estat motivada per divergències ideològiques ni de maneres d'actuar sinó exclusivament per mor de s'omnipotència que dins de s'Ajuntament ha adquirit cert regidor en detriment dets altres. En una paraula iComandera!.

Lo que també hemí après és que s'Ajuntament pot funcionar tan malament tant amb una majoria com amb una minoria. Es ciutadà des carrer no ha notat cap canvi.

I ara, una de fresca! En es Club Nàutic (nou) de S'Arenal an es local social, an es socis que, per anar a pescar, compren una botella d'AIGUA FRESCA (botella de plàstic) d'un litre i mig, els costa 140 pts. Preu de baral.

An es Club Nàutic (que no es local social), es preu és de 100 pts. i per as socis es fa un preu especial de 75 pts.

Amb aquesta concessió, que es va donar a dit i per pentura algú hi guanya, però es socis no ho noten a sa butxaca i es club és seu, bé, seu, pagat per ells. Per ventura en posar en marxa es "Pàrking públic", ses cent pessetes de guany que donaran es que vagin a menjar an es restaurant, compensaran aquesta carestia de preus.

**PEDRO
CANTALLOPS
LLADO**

PINTURAS AUTOMOVILES

Ronda Migjorn, 164 - Teléfono 66 08 89
LLUCHMAYOR (MALLORCA)

RESTAURANT GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

SI VOLEM BON ANY
HEM DE SEMBRAR CADA ANY.

I tothom ho ha de
fer a la seva manera,
amb les seves eines i
amb l'esforç de cada dia.

Per això, el Consell Insular de
Mallorca du a terme la seva tasca,
defensant la qualitat de vida a tots
els pobles i ciutats mallorquines,
fent arribar a tothom la nostra

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

cultura i garantint
uns bons serveis públics.
I ho fa a través de les

diverses àrees d'actuació: Àrea
Econòmica, Acció Social i Sanitat,
Àrea de Cultura i Esport, i Àrea
de Cooperació i Ordenació del
Territori. Sembrant perquè tothom
pugui recollir els fruits.

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

TALLERS LLUCMAJOR

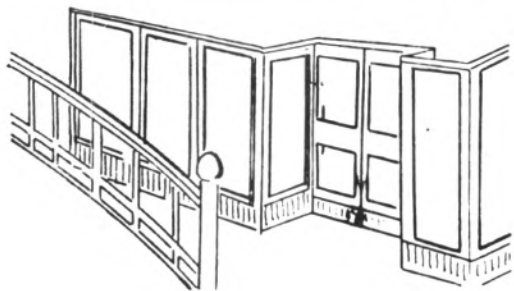
SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

esports

C.D. Espanya (I Reg.)

UN GREU ENTREBANC

Un dels objectius de Pep Dols, que per a ell era clau, s'havia complert quan es va vèncer el Marratxí (1-0), empatat a Bunyola (2-2), guanyat al Gènova (2-4) i tornat a triomfar contra el St. Jordi (3-1), com apuntàvem a l'anterior comentari, però també, i en aquella mateixa crònica, acabàvem dient: "s'ha vençut una batalla però resta la guerra". I prest va quedar demostrat amb la visita del Soledat.

Sortosament va reaparèixer Maties Terrassa, sense necessitat d'intervenció quirúrgica a la ròtula, i va marcar dos gols contra el V. de Lluç en el camp del qual l'Espanya va aconseguir empatar a dos gols. Però ni el bon davant centre ni els seus companys varen ser efectius una setmana

M. Roig, J. Tomàs, i J. Garau, C.D. Espanya.

després, i el Soledat li endosava (0-1) la primera derrota de la temporada a Lluçmajor, i el quadre blau encara que va ser dominant durant els noranta minuts

de partit no va ser capaç de perforar la meta blaugrana. Un greu entrebanc per al C.D. Espanya el qual es va veure una mica mancat quan va empatar

(0-0) en el següent desplaçament contra el Son Roca.

El darrer partit que hem vist ha estat a casa contra el J. Sallista, amb una primera part bastant dolenta en la qual els homes de Pep Dols estaren 25 minuts abans de xutar el primer tir a porta, tant de bo que el segon xut va ser el gol de Terrassa i va permetre que els locals es retirassin amb avantatge en el marcador. La reanudació va ser un poc millor gràcies al bon joc del centre del camp de Baltasar i el gol de lluitador i sempre combatiu Terrassa que tornaria marcar.

Amb 2-0 els d'Inca ja es varen entregar i l'Espanya va acabar golejant (4-0) amb un altre gol de Salvà i un darrer de Paniza.

J. Quintana.

Juvenils C.D. Espanya (II Reg.)

PEL BON CAMI

J.Q.C.

Després de l'important triomf aconseguit a Santanyí, un dels primers classificats del grup, com ja vos contàrem en l'anterior número, els nostres juvenils han seguit pel bon camí i això en futbol vol dir el camí dels bons resultats.

Dia 1 de desembre passat es vencia a casa contra l'Artà (2-0) amb gols de A. Salom i C. Tomàs que va materialitzar un penalti.

Una setmana més tard s'empatava a Porto Cristo

(0-0) en un bon partit. L'única taca d'aquestes darreres jornades va ser empatar el partit de màxima rivalitat regional que es va jugar al Municipal llucmajorer contra el CD Campos (1-1) el qual amb aquest gol només pogué ser empatat per Taboada i el partit va acabar en taules.

Però l'Espanya no estaria molt de temps per tornar recobrar aquest positiu que havia perdut, empatant a Montuïri per 1 gol de Ll. Mòjer, en el darrer partit de l'any.

A. Agullo, G. Adrover i F. Cano, Juvenils CD Espanya

FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

Infantils C.D. Espanya**UNA PETITA MILLORA**

A. Garau, B. Cardell i O. Riera, Infantils C.D. Espanya.

J. Quintana.

Magí Ferrer, que es repartia la tasca d'entrenador amb Joan Lascolas ha deixat el seu lloc, essent substituït per Bernat Sacares, i ha passat a engrossar la plantilla del primer equip que dirigeix Pep Dols.

D'altra banda, des de la darrera informació que vos oferírem, els Infantils perderen en el camp del líder (4-0), J.D. Inca, en el darrer partit de la primera volta. I ha començat la segona amb una altra derrota (3-0) contra el J. Sallista.

La cosa començava a ser alarmant, un equip que encaixa 22 gols en cinc partits és digne de preocupació

i més si no se n'aconsegueix cap com passava durant les darreres jornades. Però una lleugera millorança sembla que guaita devers l'horitzó espanyista perquè al darrer encontre els blaus es revendran i vengueren sobradament (7-0) al Sant Jaume de Binissalem i els golejadors varen ser S. Martí (2), Martorell (2), Cardell, J. Martorell i Cirer.

Desitjam que amb la venguda de l'Any Nou els resultats siguin millors per al C.D. Espanya perquè si no és així, entre els infantils i alevins, el nostre futbol base està ben arreglat!

Alevins C.D. Espanya**LA COSA VA MALAMENT**

A. Clar, Ll. Barceló i S. Salvà, alevins C.D. Espanya.

Quintana Castell.

S'ha produït, dies passats, una novetat referent a la direcció dels nostres Alevins. En Bernat Sacares, el qual col·laborava amb E. Tallon en les tasques d'entrenador, ha passat als Infantils i ara n'Ernest ha quedat tot solet.

Quant a l'equip, la cosa va malament i l'equip no pren el vol i s'enfonsa en els darrers llocs.

Les golejades en contra són alarmants i si es continua d'aquesta manera es podrà la categoria.

Des de la darrera informació que vos varem oferir, es va perdre a casa contra el Sta. Maria (1-2) amb el gol de Ruiz que va servir

de molt poc. Dia set de desembre es tornava perdre a Felanitx (4-2) contra el titular, encara que es varen marcar dos gols, Ll. Barceló i J. Bonet en varen ser els autors.

Set dies després es tornava a sucumbir a casa contra el B.R. Lluís d'Inca per 0-6 amb una altra golejada. I, finalment, es va jugar el passat dia 21 de desembre el partit, aplaçat el seu dia (16-XI-85) que no es pogué disputar per mor de la pluja, a casa contra la U.D. Poblera i un altre caramull de gols (0-8) per al nou del marc local. Esperem que aquest any nou 1986 sigui més propici per als nostres petits alevins.

Benjamins: Sport Llucmajor (II Regional)**EN EL PRIMERS LLOCS**

Quintana.

Quan s'han celebrat set jornades des de que es va iniciar el campionat de futbol-sala de II Regional Benjamí, els nostres representants van dels primers de la classificació i només han perdut un encontre i guanyat la resta (sis).

Des de la sortida del darrer número de la revista i fins al moment d'escriure aquestes línies s'han produït els següents resultats:

R. Patronat Atc., 0 -

Joan A. Munar i Ramon Castell, jugadors del Sport Llucmajor

S. Llucmajor, 6.

Un clar triomf a domicili amb mitja dotzena de gols a favor del conjunt vi-

sitant que varen ser materialitzats per J. Antoni (2), Bonet (2) i Ruiz (2).

S. Llucmajor, 7 - Cide B, 4

Un partit jugat a l'atac dels llucmajorers i per això mateix descuidaren la defensa però no va ser obstacle perquè els dos punts quedassin a ca nostra gràcies als gols d'A. Bonet (2), J. Munar (2), Castell, Nadal i Ruiz. Atc. Manacor B, 2 - S. Llucmajor, 3

El més costós triomf per part dels al·lots de Miquel González però al final va ser realitzat gràcies als gols d'A. Bonet (2) i J. Tomàs.

Futbol Empreses**MALGRAT LA PRIMERA DERROTA,
EL «TROPICAL» CONTINUA EL PRIMER**

Després de la 14ena jornada, el R. "Tropical" continua el primer de la taula classificatòria. L'últim partit (a l'hora d'escriure aquesta crònica) fou el jugat a S'Arenal (Camp Roses), la victòria va ser ampla i sense discussions. Un 1-5 va demostrar la superioritat de l'equip Ilucmajorer entrenat per Joan Agulló.

Cal assenyalar la primera derrota soferta per l'equip al municipal Ilucmajorer contra "El corn la Bimba", per 0-1, derrota que desplaçà al segon lloc a l'equip Ilucmajorer, el qual, després de la proesa de S'Arenal, altra vegada encapçalada la classificació empatats amb el "Greixoneres" a 22 punts tenint a favor el golaveratge directe.

Capítol important és la solidesa de la defensa, essent dels tres grups que

participen al campionat de Mallorca el menys golejat amb només 8 gols en contra.

A falta de vuit partits per acabar, el balanç és el següent:

14 partits jugats, 9 vic-

tòries, 4 empats i 1 derrota.

30 gols a favor, 8 en contra i 22 punts.

Els cinc primers són aquests:

"Tropical", 22 punts.

"Greixoneres", 22 punts.

"Autos Levante", 20

"Ca Na Paulina", 19

"Es corn la Bimba", 16

Jaume.

A. Figueroa, J. Mulet i B. Garí.

Ciclisme**MARIA A. GARRIDO,
SELECCIONADORA BALEAR**

J.Q.

Una Ilucmajorera, Maria Amparo Garrido Barrios, ha estat designada seleccionadora balear de ciclisme, a la nova federació Regional Balear que presideix Mateu Canals. Maria A. Garrido va ser campiona de Balears de fons en carretera l'any 1981, i va participar aquest mateix any en el campionat d'Espanya de la mateixa especialitat, que es va celebrar justament a Mallorca, i va quedar en el 16è lloc.

L'any passat es varen celebrar uns curssets per a directores de ciclisme, i ella es va presentar i va aprovar aquests exàmens, i així va obtenir el títol de director tècnic esportiu.

Es tracta d'una dona molt dinàmica i eminentment esportista, i, també és

esposa i mare de corredors ciclistes, Joan Salvà i Antelm J. Salvà, respectivament.

Des d'aquí li desitjam molta sort i els millors èxits.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

CA'N MATIES
BAR - RESTAURANT

**TAPES VARIADES
BERENARS**

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

Colombòfila**TORNEIG DE NADAL**

Organitzat pel Club Colombòfil Llucmajorer i amb la participació de 18 colomistes, s'ha celebrat el ja tradicional torneig de Nadal, el qual aquest any constava de les següents proves: Santanyí, Porto Cristo, Cala Ratjada, Cala Sant Vicenç, Port de Sóller i Port d'Andratx.

Emocionant fins al darrer moment fou aquesta competició nadalenca, ja que un sol segon de rellotge era la diferència que separava els dos primers classificats a l'hora de començar la darrera etapa.

Al final, el trofeu "SO-NY" per al primer classifi-

cat fou aconseguit per Bernat Vadell amb una diferència de temps inferiors a dos minuts davant en Vicenç Vaquer, i és just fer constar que ha fet un campionat extraordinari. Una victòria d'etapa, dos segons, dos tercers i un quart lloc, ja no es pot demanar gaire més. ENDAVANT VICENÇ!

Els primers classificats de les sis proves disputades foren els següents:

SANTANYÍ: 1er. Vicenç Vaquer; 2on. Julià Monserrat; 3er. Bernat Vadell.

PORTO CRISTO: 1er. Bernat Vadell; 2.- Llorenç

Socies; 3er.- Vicenç Vaquer.

CALA RATJADA: 1er. Bernat Vadell; 2on.- Vicenç Vaquer; 3er.- Miquel Pallicer.

CALA SANT VICENÇ: 1er. Bernat Vadell; 2on.- Vicenç Vaquer; 3er.- Miquel Pallicer.

PORT DE SOLLER: 1er. Janer-Tomàs; 2on.- Joan Barceló; 3er.- Vicenç Vaquer.

PORT D'ANDRATX: 1er.- Janer-Tomàs; 2on.- Joan Garí; 3er.- Bernat Vadell.

La classificació definitiva d'aquest torneig quedà de la següent for-

ma:

1er.- Bernat Vadell.
2on.- Vicenç Vaquer.
3er.- Julià Monserrat.
4rt.- Joan Garí.
5è.- Miquel Pallicer.

En juvenils: 1er.- Joan Costa i 2on.- Catalina Panniza.

Un any més hem de destacar l'èxit d'aquests campionats de Nadal i felicitar l'equip directiu, especialment al president del Club, Antoni Oliver, per la bona organització i desitjar que la categoria que ja ha aconseguit aquest torneig, es mantengui durant els anys venidors.

Bernat.

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent, s/n. - Pedro A. Mataró, 55

Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automóvil

BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

- *SERVICIO OFICIAL BOSH
- *REPARACION AUTO-RADIOS Y CASSETES
- *HERRAMIENTAS ELECTRICAS
- *MOTORES ELECTRICOS
- *REBOBINADOS
- *REPARACION Y PUESTA A PUNTO
- *SISTEMA ELECTRICO Y ELECTRONICO DEL AUTOMOVIL
- *MONTAJES EMISORAS
- *TELEFONO PORTATIL
- *INSTALACIONES PANELES SOLARES

PIDANOS INFORMACION

CAÇA

La Societat de caçadors de Llucmajor, el passat dia 4 de desembre, va fer el "Concurs de Caça de Conill amb Ca Eivissenc". Com cada any fou un èxit, tant pel nombre de participants com pel nombre de peces agafades.

Les proves es varen realitzar a les possessions de Capocorb Vell, Capocorb Nou, Betlem, S'Aguila d'En Quart i Son Mendívil les quals foren deixades a la Societat, desinteressadament, pels propietaris.

Els resultats de la prova varen esser els següents:

1er.- Clar-Blai; Conills trobats: 18; Conills caçats: 12; tant per cent: 66,6.

2on. Roca-Llopis; conills trobats: 20; Conills caçats: 12; tant per cent: 60.

3er.- Oliver-Sollerich; 15; 11; 73,6

4rt. Críspulo-Coll; 14; 7; 50.

5è.- Pou- Son Mendívil; 17; 7; 41,17.

El ca que més n'agafà va esser en Maradona de l'equip Clar-Blai (9 conills) L'equip que obtení el primer premi, del tant per cent de conills agafats en relació als conills trobats fou el de Oliver - Sollerich (un 73,6 o/o).

Entre noltros

NAIXEMENTS.

- Rosa Mir Mas, filla d'Antoni i Antònia, nasqué dia 19/11.
- Jaumeta Covas Sastre, filla de Baltasar i Francisca, nasqué dia 22/11.
- Xavier Liras Garau, fill de Joaquim i Magdalena, nasqué dia 30/11.
- Pau Vidal Fullana, fill d'Antoni i Joana, nasqué dia 23/12.

MATRIMONIS.

- Pau Julià Adrover i Magdalena Rosselló Serra, es casaren a l'Església de la Porciúncula dia 23/11.
- Bartomeu Pastor Llompert i Maria Magdalena Barceló Serra, es casaren al Jutjat de Pau dia 29/11.
- Antoni Cerdà Riera i Coloma Huguet Rojas, es casaren a l'Església de Sant Bonaventura dia 6/10.
- Rafel Adrover Bonet i Joana Cerdà Ferrer, es casaren al Santuari de Gràcia dia 7/12.
- Pere Garcias Garcias i Miquela Obrador Moll, es casaren a l'església de Sant Bonaventura dia 30/11.
- Manuel Guillem Pérez i Maria Clotilde Garcia Lucas, es casaren al Jutjat de Pau dia 19/12.
- Pere Pau Díaz Vallejo i Maria Amparo Llaneras Serrano, es casaren a l'església de S'Arenal dia 21/12.

DEFUNCIONS.

- Joana Maria Carbonell Mut, morí dia 22/11 als 80 anys.
- Mateu Pons Pons, morí dia 24/11 als 93 anys.
- Catalina Garcias Monserrat, morí dia 25/11 als 90 anys.
- Sebastià Salleras Riera, morí dia 26/11 als 91 anys.
- Joan Garcia Duran, morí dia 27/11 als 62 anys.
- Catalina Clar Vidal, Morí dia 27/11 als 84 anys.
- Mateu Paniza Contestí, morí dia 30/11 als 76 anys.
- Catalina Font Julià, morí dia 7/12 als 80 anys.
- Josep Garcia González, morí dia 7/12 als 61 anys.
- Catalina Noguera Monserrat, morí dia 6/12 als 69 anys.
- Pere Antoni Fons Albertí, morí dia 9/12 als 85 anys.
- Joana Aina Ferretjans Cardell, morí dia 11/12 als 93 anys.
- Miquel Monserrat Clar, morí dia 12/12 als 72 anys.
- Joan Munar Estarellas, morí dia 22/12 als 82 anys.
- Joan Reda Vidal, morí dia 22/12 als 79 anys.
- Antoni Vadell Garau, morí dia 23/12 als 72 anys.
- Francisca Santamaria Soriano, morí dia 24/12 als 62 anys.
- Margarida Puigserver Amangual, morí dia 24/12 als 95 a.
- Margarida Morlà Contestí, morí dia 28/12 als 82 anys.
- Pedrona Mulet Jordi, morí dia 30/12 als 81 anys.

RESUM 1985.

- Naixements: 78
 - Matrimonis: 75
 - Defuncions: 143.
- Aquestes són les xifres a l'hora de tancar l'edició.

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**AGENTE
OFICIAL**

**Talbot Solara
benzina**

Talbot Solara Diesel

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

A N E R O H F I C P F R Q
 U L M S E T R A C A S E P
 M O U N E I O D Y C J Q W
 P R E C T S I O H I E C K
 R I Q K S P D Z R T A K F
 R I A L A Z O R A S H Y
 I H F H P F R L J M Y G A
 C C R M I E R R D O S J N
 Y H I R O S T A T I C A
 F A S V E G L I M U X E M
 M C A N A S T R O A J N O
 T L E C P A I M C U G D R

8 noms de classes de balances.

ENDEVINALLA.

Una capseta
 plena de rabassetes
 ni són verdes
 ni són seques.

SOLUCIO ENDEVINALLA ANTERIOR.

Una gerra.

Sopa de lletres

A G E R I C O R N E T A
 S A L O N A Q C O I B E
 S I U A T U A L F N O C
 R T A R H H T R C M R O
 K A P P E S S C L D I N
 F I N A N D O L I N A A
 R O A N D E F O X A S I
 C E R L E D M F J G O P
 T T O U D E A B V H F
 A T E P M O R T K M Y
 B A C O R D I O H A S
 D U Z K A O L P E T N

EL SALO DE PERRUQUERIA
 I BELLESA DE LES

**GERMANES
 PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
 de 9 a 12 i de 15 a 19
 i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 2 - Tel. 66 02 87

LLUCMAJOR

REPORTATGES I DOCUMENTALS

VIDEO PROFESSIONAL

TOMEU COLL ORVAY
 C/ Sant Antoni, 39
 Lluçmajor

P'es forat d'es moix

El bosc sempre agrairà a s'Ajuntament es fet de no haver arrabassat cap pi, com altres anys. Sa corona en fa, de planta! I sa plaça també.

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIO
TERRASSA

Provin la
nostra
CUINA RAPIDA
ÉS TROPI !...

OBERT TOTS ELS DIES

SERVEI DE BEGUDES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

**APROFITI ELS PREUS DE
L'HIVERN 85**

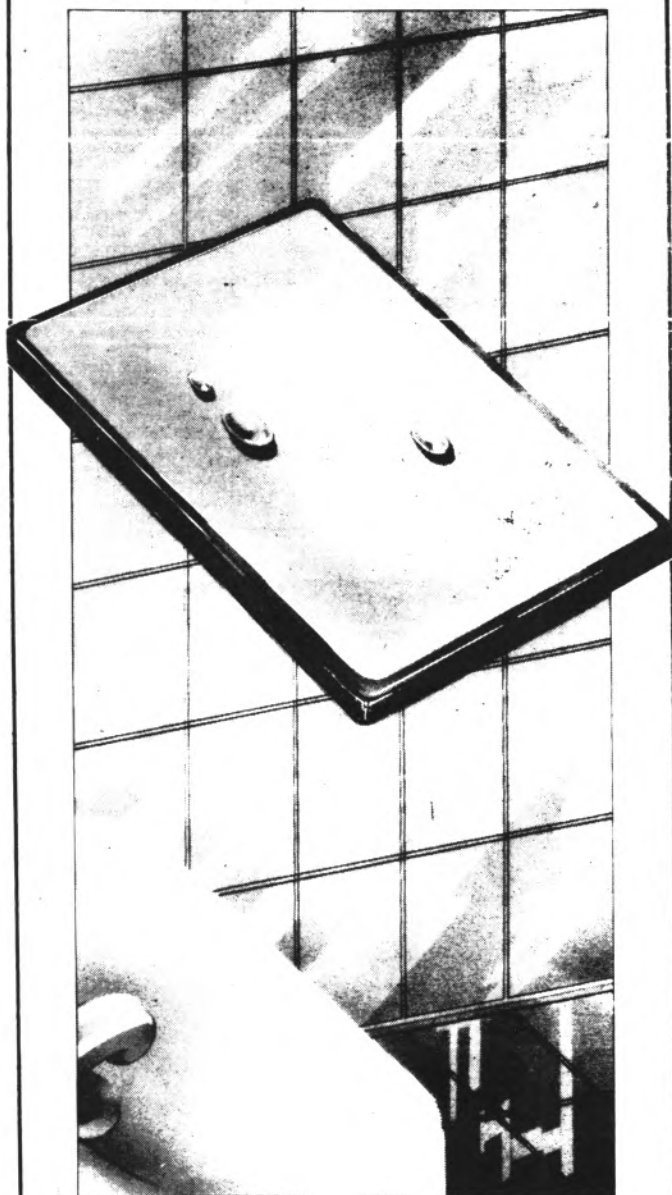
Madrid - anada i tornada - 9.355 pts.
Barcelona - anada i tornada - 5.180 pts.
Alacant - anada i tornada - 6.490 pts.
Granada - anada i tornada - 10.775 pts.
Sevilla - anada i tornada - 12.875 pts.

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58

S'ARENAL

*Armonia y Calidad
a su "Servicio."*

Lisa y llanamente.

PREFAMA

Materiales de Construcción

Exposición en Palma:
C/ Archiduque Luis Salvador, 84
T. 25 16 31 - 29 29 97

Almacén:
Gran Vía Asima, Manzana 17, Solar 14
Polígono Son Castello. (La Victoria)
T. 29 40 04

Llucmajor:
C/ Pedro Roig, 29
T. 66 01 50 - 66 01 54

Arenal:
Carretera Militar, 522
T. 26 22 38

Cala d'Or:
Auda, Bienvenidos 17
Tel. 65 77 32

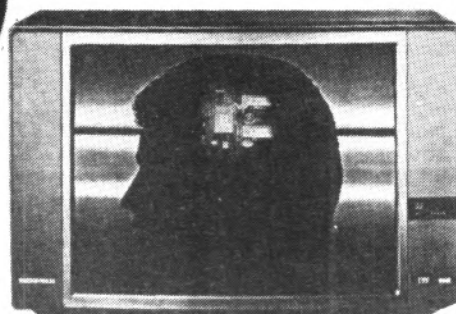
Ca'n Pau Salvà

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24

*TALLER: C/. Weyler, 1

Tel. 66 01 04 - 66 02 55
LLUCMAJOR

ORDENADORS PERSONALS I DE GESTIO

BONS PREUS!

DIGIVISION ITT

**PER SANT ANTONI
FEIM BARRES
DE PA ESPECIALS
PER A TORRADES**

FORN Ca'n Paco

**COMPRI ALS PETITS
ESTABLIMENTS. TENDRA
UN TRACTE DIRECTE I
UN AMBIENT FAMILIAR**

**FEIS ELS ENCÀRRECS
AMB ANTELACIÓ**

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II
C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52